

ويده ضميره بيدار پري ڪله؟

وا معتصما!!!

اي معتصمه!!!

دوخت معتصم او محمد بن قاسم ته دفاطمې النوري او عافيه صديقي چينې
اوفر يادونه

Ketabton.com

ليکوال : نقيب الله (احمدي)

ڊالی

هغو مظلومو خوبندو ته، چې دحيا لويټې يې څيرې - څيرې شوې دي. موسکاگانې يې تروړل شوې دي، او د زندان دتورو تمبو تر شا د معتصم دورتلو په انتظار شپې سبا کوي.

دامت هغو پتمنو لویو ته، چې اېمان او غیرت يې دحيا او عفت د پردو تر شا معصومي مسکاگانې تاندې ساتلې دي.

هغو شازلمو ته چې د خپلو خوبندو دعزت دساتلو لپاره يې خپلې خیالي خوانۍ په اورونو لولپه کړې.

د دردونو او وپرونو انځور

د ختيځ نوميالي فيلسوف، شاعر اسلام علامه اقبال (ح) پر ځای ويلي:

چو ميگوييم مسلمانم بلرزم

که دانم مشکلات لاله را

مور ته د اسلام سپېڅلی دين د يوه ميراث په ډول پاتې دی، او دا رښتيا ده، چې پلار گټلي زوی ته اسان وي. مسلمان کيدل خو يواځې دا نه دي، چې خوره، ځکه، څو بدني عبادات ترسره کوه، او نور هېڅ غم مه کوه. نه؟ د «امت وسط» مسؤليت ډېر دروند دی. که له يوې خوا راته د انسان په حيث د خلافت رپړه را تر غاړې ده، نو له بل پلوه د «الهي پيغام» پلي کول مو د مسلمان په توگه غايي هدف دی. او ددې لپاره بايد دنبوي مبارکو لارښوونو يوه ځليدونکې هيڼداره «تخلقوا باخلاق الله» شو. يو ځل بيا د حضرت اقبال ملکوتي چغه او خپل مکلفيت سره پرتله کوو:

يه شهادتگه الفت مين قدم رکھنا هي

لوگ اسان سمجتهي هو مسلمان هونا

دا خو د مينې په شهادتخي کې قدم ايښودل دي. خلکو مسلماني ډېره اسانه گڼلې ده. دا دکوم مسلمان مفکر وينا ده، چې د اسلام شاهين ديرش کاله په مکه معظمه او مدينه منوره الوتنې وکړې، او بيرته اسمان ته والوت. اسلامي نړۍ چې څومره کمونيزم وسوځوله، او نن يې څومره غربي ديموکراسي زوروي. دا له هيچا نه پته نه ده. زه نه پوهېږم، چې

مور غوندي مسلمانان به يواځې په ځان ساتنه او يا پر دې عذر چې بې وسه يو، د مسؤليت له ستر احتسابه وژغورل شو؟ نه هيڅکله نه؟.

تاسو باور وکړئ، چې له دې څو پاڼو لوستلو وروسته خو زما اول له خپل ځانه او بيا له ټولې اسلامي نړۍ خوا بده شوه، او په دې وويريدم، چې اسلام چيرته او مور چيرې، مور د دنيا د ډېر لږ ژوند لپاره تلپاتې اخرت هېر کړی دی. داسې ونشي؟، او داسې به خامخا کيږي، چې د سرغړوونکو او زمور غوندي د تشو کالبوتونو بې احساسو پر ځای د الهي^(ج) سنت له مخې متبادل امت او خلک راځي. ځکه الله تعالی د خپل دين د ساتنې ژمنه کړې ده.

خو له دې سترې نيمگړتيا سره سره لا د امت په خوږلن کې د سکروټو څو بخري شته، چې د اور اورکو غوندي رڼا کوي، او هغه د حمزه بابا خبره:

د خپې غوندي چې ورک شم په امو کې

د توپان غوندي را پورته په اټک يم

زلمي ليکوال او روڼاندي بناغلي نقيب الله ((احمدي)) زمور له روان ناورين نه د اسلامي امت د ويښتابه لپاره د دردونو، رگيروو او زخمونو يو څو بېلگې را ټولې کړې، او هغه يې د ماضي په تناظر کې کړيدي. هغه چې ويده ضميرونه بيدارولی او ويښو ته د غيرت پارونې يو ستر پيغام لري. ليکنې ژبه يې روانه، ساده او د ليکوالی پر بنسټونو برابره ده. داسې چې له بلاغت سره د ابلاغ بهير په ښه توگه پر مخ وړي، او کله کله خو يې جملې او ترکيبونه دومره لوړ پيغام پر اوږو واخلي، چې د لويو پوهانو وجيزه ترې جوړه شي:

«د يوه ولس د عظمت تاريخونه تل په هغو وینو لیکل کېږي، چې تویدلو ته بې تابه وي، چې وینې وچې شي، اوبنکې بیا نه پکارېږي».

يو ځل د روسانو د يرغل پر وخت د پاکستان مشر مرحوم جنرال ضياءالحق ويلي وو، چې د افغانانو ددې سترو قربانيو د قلمبند کولو لپاره خو د يوه «نسيم حجازي» اړتيا ده. دا خبره سمه وه، افغانانو چې د روسانو پر ضد کومې قربانۍ ورکړې، نن سبا ورته څوک هيڅ ارزښت نه ورکوي. دا ځکه چې موږ يوه سالمه جهادي رهبري او داسې قلموال نه لرل، چې دغه د «پېړۍ معجزه» د هنر په ژبه تلپاتې کړي.

زه د درانه قلموال ښاغلي نقيب الله «احمدي» په تندرېز احساس کې د وښتابه ولولې څپاندې وينم، او که دغه بهير همداسې د زړه په وینو خړوب وساتي، نو د هيواد د مستقبل پر افق به د ځلیدونکي «سبا ستوري» غوندې هر سپېده چاود په وړانگو وي.

دده د فن د ابدیت په هیله

ناگار

پوهنتون مېنه

۲۶\۱۱\۱۳۹۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دهغي نجلي فرياد چې دهندوستان تاريخ يې بدل کړ

ناهيدي

دسريلانکا دسرانديپ په ټاپو کې له پخوا، ځينې عرب سوداگر اوسيدل. دوی به خپل هېواد ته د تجارت لپاره تلل را تلل؛ خو کله چې د اسلام سپېڅلی دين دعربو په صحرا کې را څرگند شو؛ نو له دوی سره هم د خپل نوي دين مينه او تلوسه پيدا شوه، چې په اول ځل ابوالحسن دې ټاپو ته له سوداگرۍ او د اسلام له پيغام سره راغی. او دې ټاپو ته يې د اسلام د سپېڅلي دين شغلې ورسولې. لکه څنگه چې د دې ټاپو د مسافرو عربو له مخه لا له اسلام سره مينه وه؛ نو ډير په شوق يې دتوحيد کلمه وويله اودتوحيد استازي ته يې ډېر نود هر کلي ووايه. دوخت په تېرېدا سره دې خلکو عربوته دحج او جهاد لپاره اوږده او له ستونزو ډک خطرناک سمندري سفرونه کول.

ابوالحسن هم ددې ټاپوهستوگن شو، او الله (ج) يو زوی خالد اويوه لور چې ناهيده نومېده ورکړل. کله چې ده وروستی ځل دحج او جهاد په سفر له خپلوملگرو سره دعربو صحرا ته دتلوتکل وکړ، نو خالد چې ۱۴ کلن وو او له جهاد سره يې بې کچې مينه وه له پلاره يې غوښتنه وکړه، چې دی هم جهاد ته ورسره بوځي؛ خو پلار يې دده د مورد ناروغی له لاسه پرېښود او خپله په سفر روان شو، چې نه بيرته دی راستون شو او نه بيا ددې مسافرو څه درک معلوم شو!

ډېر عرب دلته يا په جهاد کې شهيدان يا په سمندري سفرونو کې غرق شول. اويانخودسند دظالم حکومت له خوا بنديان شول، چې له دې جملې څخه ابوالحسن هم و.

دې بې سرپرسته عربو غوښتل چې خپل هېواد ته لاړ شي اودعربو دبرم اوعروج منارونه په خپلو سترگو وويني؛ دوخت خليفه وليدبن عبدالملک او حجاج ابن يوسف هم غوښتل چې دامسافر عرب خپل وطن ته راستانه شي، چې اولادونه يې له اسلامي زده کړو اود جهاد له سپېڅلي نعمت څخه برخمن شي.

زيربې وروڼه چې دا مسافرعرب خپل هېواد ته راوړي. زير چې تکره خوان، مجاهد اوزرور کښتی، وان و دسرانديب ټاپوته ورسېد. هلته مېشتو عربو ورته تود هرکلی ووايه. خو ورځې وروسته دسرانديب پر ساحل څو کښتی ولاړې وې خالد، ناهیده اونور عرب له خپل ټاپوبي څخه د خپل اصلي وطن پر لورستېدل. دسرانديب پاچا ورسره په خورا درناوي مخه ښه کوله او د بصرې حاکم حجاج ابن يوسف ته يې ځينې سوغاتونه هم لېږل.

له څو ورځو مزله وروسته کښتيو ددمې لپاره ددېبل پر ساحل لنگرواچاو، چې په دې وخت کې ددېبل دظالم اومکاروالي پر تاب رای له خوا پرې حمله وشوه. عربو ځوانانو مقاومت وکړ؛ خو په پای کې ټول بنديان شول يوازي خالد اوناھيد ددښمن له منگولو څخه بچ پاتې شول او په يوه گوبښه ځای کې يې پنا واخيسته. لټون يې دوام درلود.

دعربو کونډو او یتيمانو په زندان کې ترڅې شپې تېرولې اوناھيد يې په غم ډېره غمجنه وه. چې بالاخره يې هغه فرياد اوچت کړ، چې په ځواب يې دسند دمغرو پاچا تاج اوتخت هم د قيصر او کسراغوندي دعربو دسارايانو په پښو کې ولوبد. ناهيد چې ټپي هم وه خپل غيرتي قوم ته يې په خپلو وينو پر يوسپين دسمال باندي د خپل زړه درد اوداسيرانو حال انځور کړ. داليک يې زيرته چې د قدرت معجزې له زندان څخه راخلاص کړی و ورکړ. چې حجاج ابن يوسف ته يې ورسوي. دليک مضمون داسې و:

زما بوردی چې دبصرې والي به داستازي له خولي د مسلمانو ماشومانو او تورسريو حال اورېدلی وي، خپل زړور پوځ ته به يې پراسونو دزين ايښودلو امر کړی وي؛ خو که دحجاج بن يوسف وينې سرې شوې وي، ښايې زما داليک هم بې اغېزې اوبې گټې وي. زه دابوالحسن لوريم. زه او ورورمې تراوسه ددښمن له منگولو خوندي يو؛ خو زموږ نورملگري دداسې دښمن په زندان کې دي، چې په زړه کې يې درحم او کرم ځای نشته. دزندان داسې تياره کوټې په ذهن کې راوړله چې دزندانيانو غوږونه داسلام دلښکرو داسونو د پښو غږ اورېدو ته انتظار وي. دا يوه معجزه وه چې زه او ورورمې ددښمن له منگولو ژغورل شوي يو؛ خو زموږ لټون دوام لري اوبښايې موږ هم يوې تيارې

خونې ته ولېږدوي. دا هم امکان لري، چې تر زندان دمخه زما زخم ماد مرگ په خوب ويده کړي. اود دردناک انجام نه وژغورل شم خو په زندان کې به زما دا ارمان په زړه پاتې شي چې هغه توند اسونه چې سپاره يې دافريقا او ترکستان پردروازو ولاړدي، دخپل قوم دمظلومو لوڼو اويتيمانو مرستې ته را ونه رسېدل.

ايا داممکنه ده چې هغه تورې چې، دروم او اېران دمغرورو شاهانو پرسر دتندر په خېر راکوزې شوې، دسند دمغروور راجه پر وړاندې پخې شي. زه له مرگه نه وېرېږم؛ خواې حجاجه! که ته ژوندی وي، دخپل قوم ديتيمانو او کونډو مرستې ته راودانگه!

(ناهيد ديوه غيرتي قوم يې وسه لور)

دا دهغې تور سرې اواز و، چې د سند نقشه يې بدله کړه. دا هغه فرياد و، چې دهندوستان تاريخ يې واړاوه. زير له دې پيغام سره د عربو دسارا پر لور وخوځيد. کله چې بصري ته ورسېد، په داسې حال کې د حجاج ابن يوسف دربار ته حاضر شو، چې په دربار کې د حجاج ولس کلن وراره او د قتيبه بن مسلم غوره پوځي سالار محمد بن قاسم هم و. حجاج بن يوسف چې اوسپنيزو مټو يې دوست او دبنمن دواړه وېرول، اوس هغه پخوانی حجاج نه وه، چې کعبه يې په کاڼو ووېشل او سپېڅلي مسلمانان يې په شهادت ورسول. بلکې اوس د اسلامي نړۍ د جهادي فتوحاتو رهبر و او ټولې جهادي چارې د ده په لاس کې وې. زير دسند حالات ورته بيان کړل. د حجاج بن يوسف په خېره کې پخوانی هيبت راخپور شو. له غوسې يې گوتې وروړلې او شونډې يې وچيچلې. د زخمي زمري د کړېږې په خېر اوازي يې له خولې اوچت شو: د سند راجه دا جرئت! وزې هم اوس زمريانو ته ښکر ور ښکاروي!

زير دسماح حجاج بن يوسف ته ورکړ. حجاج په وينو ليکلی ليک چې څو کرښې ولوست، ورپرېږده. په سترگو کې يې لمبې په اوبښکو بدلې شوې. دسماح يې محمد بن قاسم ته ورکړ، هغه تر پايه ليک ولوست او پوښتنه يې ترې وکړه: ستاسو فيصله څه ده؟ حجاج بن يوسف خنجر راووبست، څوکه يې د سند په نقشه ور ښخه کړه او ويې ويل زه د سند پر خلاف د جهاد اعلان کوم.

حجاج ابن يوسف زبير او محمد بن قاسم د خلافت دربار د مشق ته ولېږل. چې خليفه وليد بن عبدالملک هم د جهاد اعلان وکړي. کله چې زبير او محمد بن قاسم د خليفه دربار ته حاضر شول. په وینو ليکل شوی خط يې خليفه ته وړاندي کړ. د حجاج په څېر وليد هم د ليک په لوستلو زيات خفه شو. د درباريانو لپاره يې دوهم ځل په لوړ غږ د لوستلو هڅه وکړه؛ خو د څو فقرو له لوستلو وروسته يې غږ خپ شو او ليک يې محمد بن قاسم ته ورکړ. وروسته يې د مجلس له حاضرينو سره مشوره وکړه، چې د جهاد اعلان وکړي. په پای کې د ټولو رایه دا وه، چې بايد د سند مغرور راجه ته سمه لار ونييي. خليفه دا ذمه واري محمد بن قاسم ته وسپارله چې خلک جهاد ته تيار کړي. محمد بن قاسم په دمشق کې زرگونه ځوانان په خپلو جذباتي ويناوو او د ناهيدې په وینو ليکلي ليک باندي د جهاد لپاره چمتو کړل. سره له دې چې مسلمانان په افريقا او ترکستان کې په جهاد بوخت و او د دريم محاذ د خلاصېدو امکان نه ليدل کېده؛ خو د قوم د مظلومو تورسيو او ماشومانو فرياد دويده قوم لپاره داسرافيل شپيلی شوه. په يوه غږ يې د ناهيدې فريادته ليک ووايه او له دې مظلوم فرياد سره هغه تورې وځلېدلې، چې ددې ځوانانو پلرونو د اسلام د عظمت تاريخونه پرې ليکلي و. کله چې پوځ تيارشو، يو سهار د دمشق خلکو له بامونو او بازارونو څخه د محمد بن قاسم د پوځ د جلوس ننداره کوله. د دنيا په تاريخ کې د المومري پېښه وه، چې يوې ليرې سيمې ته د پوځ قوماندې ديو ولس کلن زلمي پر غاړه وه.

محمد بن قاسم چې کله بصري ته ورسېد، نو خپل کورته دمور د پوښتنې او اجازې لپاره ولاړ. دمور کوټې ته ورننوت او د سپاهي په جامه کې ورته ودرېد. له سره يې جنگي خولې ليرې کړه، مورې ورته وويل: زويه خولې دې بيرته پر سرکړه: زه مې خپل مجاهد زوی په پوځي لباس کې گورم. محمد بن قاسم له مورې اجازې وغوښته. مورې دعا ورته وکړه: چې ترڅو په اسمان کې ستوري اوسپورمې ځلېږي او لمر هره ورځ د نيافته دورځې دراتلو زېږی ورکوي پر دنيا دې ستانوم روښانه وي. د قيامت پر ورځ دې د اسلام او مجاهدينو د ميندو په صف کې زما غاړه ټيټه نه وي! محمد بن قاسم له مورې رارخصت شو. په بصره کې نور پوځ هم ورسره يو ځای شو. د محمد بن قاسم دولس زره کسيز پوځ

دسیلی په خېر توند دسند دښتوته ورسېد، اودسند پر اسمان دبرسات دورېخو په خېر را خپور شو. دسند راجه دده مخ ته شل زره پوځ راولېږه،

چې دمحمد بن قاسم پوځ دسمندر دقوي خپې په خېر دسند اوخاشاک غوندي ورسره واخيست. دسند مغرور لښکر ته يې پرلپسې ماتې ورکړې. داسلام لښکر به په ډېر کم تعداد دکفارو دلښکرو په مقابل کې په مېرانه جنگېده، چې بالاخره هغه هدف ته ورسېد، چې ددوی په زړونو کې يې دردونه اواحاساسات پيدا کړي ول. هغه مظلوم بنديان چې دسند راجه دتورو تمبو شاته اچولي و، اوس دخپل غيرتي قوم په څنگ ولاړ و اودشکرانې اوبښکې يې دگريوان پر لوري بدرگه کولې. هغه ناهيده چې پرون يې په خپلو وينو خپل غيرتي قوم ته فرياد ليکه، اوس دهغه قوم په څنگ کې ولاړه وه، چې دروم اوایران په خېر يې پر سند باندي هم دخپل عظمت بيرغونه ورپول. هغو اسونو چې دافريقاگېده يې خيري کړې وه او د مغولستان په دښتو کې يې دفتحو مزونه لندول، دسند دمغرور راجه سلطنت هم ترېښولاندي کړ. داسلام هغه سپاهيان چې داندلس اوپرتگال پر دروازو ولاړ ول، اوهغه شازلميان چې دچين دروازي يې ټکولې اوس يې دسند پر پراخه سينه هم دا سلام بيرغ ټينگ کړی و. د اسلام هغه غيرتي زامن، چې دخپلوخويندو اولونو دعزت اوعظمت دساتلو لپاره پيداشوي ول، نن يې خپلې خويندې دکفارو اوظالمانو له پنجو ازادې کړې وې. دسند مغرور راجه ته يې ثابته کړه چې مسلمانان دځمکې پر سر د خپلو خويندو بې عزتي نشي زغملی اودژوند ټولې رنگينۍ دخپلو خويندو اولونو ترعزت قربانوي. دا د ناهيدي دهیبي فرياد پایله وه، چې سند داسلام په قلمرو کې داخل شو. په لکونو کړېدلی ولس دخپلو ظالمانو پادشاهانو له ظلم څخه خلاص اودتوحیدغېږې ته يې پنا يوره. دناهيدي غږو، چې زرگونو ځوانانو خپلې خيالي ځوانۍ ددوی دعزت دساتلو لپاره قربان کړې. سند چې ظالمان پرې حاکمان و، اوس ورباندي انسانيت حاکم شوی وو. هرچا چې دجگړې په وخت کې مسلمانان ډېر لوی دښمنان بلل، اوس يې ترهر چا زيات خواخوږي اودوستان گڼل. ددوی دسينو ټپونه اوس دتوحید په کلمه سره رغېدل.

دبشريت په بڼې کې دعادل، مساوات اوبرابري گلونه غوړېدل. کله چې محمدبن قاسم (هغه ستر غازي چې د ژوند په پړاوونو کې يې دماتې نوم نه پېژانده) دسند له فتحې څخه خلاص شو؛ نوهندوستان ته

يې دتلو تکل وکړ؛ خو له بده مرغه دوخت خليفه وليدين عبدالملک وفات شو اوسليمان بن عبدالملک دخلافت پرگدی کښاست. حجاج بن يوسف هم اوس ژوندی نه و. سليمان چې مخکې له ده سره مخالفت درلود، نودده انتقام يې له محمدبن قاسم څخه واخيست. ده محمدبن قاسم ته ديزيد بن ابی کبشه په لاس ليک لېرلی و، چې داميرالمومنين سليمان بن عبدالملک امر دی. چې دپوځ مشري يزید بن ابی کبشه ته وسپاري اوته دده په اطاعت زولنې په لاس دخلافت دربارته حاضرشي. يزیدبن ابی کبشه چې کله سنده ورسېد، له سپاهيانو يې وغوښتل چې له محمدبن قاسم سره وگوري، اودخليفه ضروري پيغام ورته واوړوي. کله چې دی دمحمدبن قاسم دخوب خونې ته ورننوت، گوري چې داد غيرت شجاعت اومعصوميت مجسمه دخوب په نړۍ کې ده او پر شونډو يې فاتحانه اوماشومانه معصومه موسکا خپره ده. يزید چې ورته ځير شو، نوپه سترگوکې يې اوبنکې راغلي: زه څنگه داسې لوی انسان دخليفه دربار ته ولېرم! بيرته له کوتې راووت. سهار چې کله ورغی ليک يې وربنکاره کړ. هغه ډېر يې پروا وويل، چې دخليفه امردی، زه په لاسو کې زولنواچولوته تياريم. يزید ورته کړه: هېڅکله نه! ته به دخليفه دربارته نه ځي! ځکه دهغه په څنگ کې خاينان دي اوتاته يې ارادې ښې نه دي. ده تينگارکاوه، چې خامخابه دخليفه امرمني. کله چې دی دخليفه له سپاهيانو سره روانېده، نو د سند دلښکر قومندان را وړاندي شو، چې د تلو سبب وپوښتي چې پوه شو محمد بن قاسم ته يې وويل: ته مه ځه ته د سند خلکو ته امر وکړه! دمشق دخلافت د دربار لوتې به سند ته درته راوړي. مونږ ستا ملاتړي يو. د ه ورته وويل: زه هېڅکله داسې نه شم کولای چې مسلمانان په خپل منځ کې سره ټکر شي. کله چې د سند خلک خبر شول، ټول لارو کوڅو ته راووتل، په چغو چغو يې ژړل. د ځوانانو، سپين بېرو، نجونو او ښځو قطارونه ورته ولاړ وو، او ده ورسره مخه ښه کوله. د ټولو په سترگو کې اوبنکې وې او داسې احساس يې کاوه لکه د هر چا ډېر نږدې خپلوان چې جدا کېږي. محمد بن قاسم دمشق ته ورسېد، او دخليفه په امر د صالح په لاس په واسطه ښار کې اعدام شو. دا دغيرت او شجاعت لمر ولوېد. (زمونږ مطلب محمد بن قاسم او ناهيده و چې محمدبن قاسم په ناهيد باندي غيرت وکړ).

اوس وامتصما!

وا معتصما !

دعباسي خليفه معتصم بالله په وخت کې روميانو پر يوه سرحد باندې حمله وکړه. د عموره کلا يې چې ونيوله؛ نو کفارو يوه مسلمانان توري له ځان سره بوتله. او د خپل وحشيانه کردار له مخې يې دې مظلومي ته تعذيب او ډول = ډول تکليفونه ورکړل؛ نو مسلمانان مېرمن مجبوره شوه، چې خپل غيرتي قوم ته فرياد وکړي، خو هغه لاسونه غوڅ کړي، چې د دې د حيا. او عفت لمن يې شکولي ده. کله چې يوه وحشي کافر دې مظلومي ته پر مخ خپره ورکړه، نو ددې له خولې نه يې اختياره هغه تاريخي او زړه لړزونکې چيغه ووته، چې زرگونه ځوانان يې د غفلت له خوبه راپاخول. او تر ننه يې ددې په څېر مظلومي او معصومي نجوني خپلو غيرتي وروڼو ته وهي. ددې تور سرې له خولې د وا معتصما ! چيغه ووته او ويې ويل چې اې معتصمه ته چيرې يې ستا پر بې وسه خور څه روان دي! کافر په خدا او تمسخر ورته وايې، چې او هو معتصم چيرې دي! هغه به اوس په برگ آس سپور ستا مرستې ته راورسېري هغه له دې ځايه په سلگونو ميلونو لري دی ستا فرياد نه اوري. دا فرياد او خبرې يوه مسلمان واورېدې او د ديني جذبې له لوري سمدلاسه د معتصم دربار ته راغی او د بغداد زړور بچي ته يې د دې مظلومي تور سرې فرياد ورساوه.

معتصم بالله چې د عربي مور شيدې رودلي وې او د يو غيرتي پلار وينه يې په رگونو کې چلېده ډېر په غيرت په جوش او جذبه يې د خپلې مسلمانې خور فرياد ته لبيک ووايه او قسم يې وکړ چې دا مظلومه به د دې وحشي کفارو له پنجو آزادي.

خپل غيرتي پوځ ته يې د تيارسې امر وکړ. دده له امر سره يو ځل بيا هغه توري وپړکېدې چې پخوا يې هم د ظلم زنجيرونه شلولي وو. له شعارونو او جذباتو سره هغه توري هم له تېکو راووتې چې د مسلمانانو د برم او عروج داستانونه پرې ليکلې وو.

هغه گړندي آسونه ميدان ته راووتل چې د عربو له صحرا به د توندي سيلې په څېر رانېکاره او په گردونو کې به ورک شول. بيا به يا د سند په دروازه ولاړ ول يا به يې د چېن دروازې ټکولې او يا به يې د افريقي دښتې وهلې. د بغداد لمر او د دجلې سيند د اتلس زره سربندونکو ځوانانو د پوځ

جلوس لیده، چې د غیرت او عزت د آزادی په تکل یې ځمکه او آسمان په تکبیرونو لږزاوه. د دې سپېڅلې ځمکې مخ بیا د هغو آسونو پښې ښکلولې، چې د عصمت او عزت د ساتلو په تکل یې مزلونه لندول. د برښنا په څېر گړندي آسونه د عموریه کلا پر درشل و درېدل او ډېر ژر یې د عموریه کلا د ظلم زنجیرونه مات کړل. او د بري بیرغونه یې پرې وړپول.

معتصم د کلا په درشل کې پر برگ آس سپور د آزادی له زېري سره خپلې مظلومي خور ته ولاړ و او دا مظلومه خور یې هغه ځای ته راوستله چې کافر په څپره وهلې وه. وروسته معتصم ورته وویل چې ایا معتصم ستا فریاد ته لیک ووايه او که نه؟ آیا ستا مرستې ته راورسېد او که نه؟ هغې د شکرانې او ښکې د گریوان په لوري بدرگه کولې او په گرمو اوبښکو یې له معتصم څخه مننه کوله. معتصم هغه کافر راوست، چې دا مسلمانان یې ځوروله. او له خپل ټول مال سره یې ددې ښځې غلام وگرځاوه.

ورته یې وویل چې مور دخپلو خویندو فریاد ته داسې لیک وایو! کافرت هغه وخت پته ولگېده چې دهغه معتصم په مخ کې ولاړو چې دوا معتصما! چينې له لسگونو ميلونو ليرې دلته دبرېښناپه څېر رارسولی و. اوس یې پر دې سر خلاص شوی و چې دا هغه قوم دی، چې دیوې غریبې او مظلومي ښځې لپاره خپل سرونه شیندي اودهغوی دعزت دساتلو لپاره سترې پاچاهۍ ترپښو لاندې کوي. دیوې ښځې فریاد دوی دومره په جوش او جذبې کې راوړي چې هریو تر بل مرگ ته ورمخکې کېږي اومرگ ته خاندې. په رښتیا داهغه قوم دی چې خپلو ښځو اولونو ته یې داسې عزت اوازادي ورکړې ده چې، یوه قانون هم نده ورکړې. خپلې ښځې یې دنړۍ په ښځو کې سرلوړې کړې اودا فریاد چې دې مسلمانې خور معتصم ته کړی دی ترننه دهغو خویندو پر خوله جاري دی چې دکفر اوجبر په منگولو کې زنداني دي. هغوی دوا معتصما! او وامحمد! نارې وهي اودوخت معتصم بالله او محمدبن قاسم ته خپل مظلومیت دوا معتصما! او وامحمد! په کلمه کې بیانوي چې د وخت هریو ځوان ته خطاب دی. اوس راځو دهغو خویندو حال ته چې په ننني دور کې ورسره هغسې ظلمونه کېږي اودوا معتصما! چينې وهي.

د ابو غریب له زندانه د وا معتصما ! چينغې او فريادونه

ابو غریب زندان د عراق د بغداد په ښار کې دی. او د نړۍ له بدنامو زندانونو څخه شمېرل کېږي. غواړم د عراق او بغداد د دردونکو پېښو ژوندي تصویرونه ستاسو مخ ته وړاندې کړم. بغداد د عراق پلازمېنه هغه تاریخي ښار دی، چې د عباسي خلافت په دوران کې یې ښکلا ساری نه درلود. هغه ښار چې د اسلام غازيان به ترې د نړۍ د فتحې او تسخیر لپاره راپورته شول نو بیا به یې په مقابل کې هر لښکر ماتې خوړله او د دوی تورو به هره توره ماتوله، ځمکې به لار ورکوله. هغه ښار چې او سیدونکي یې شهزادگان و او دعزت او غیرت داستانونه یې مشهور ول. عراق هغه عراق چې امام اعظم ابو حنیفه رحمه الله تعالی علیه غوندي شخصیتونه یې نړۍ ته وړاندې کړي دي. هغه عراق چې محمد بن قاسم غوندي سپاهیان یې درلودل. هغه عراق چې هارون الرشید غوندي واکمنان یې زېږول. هغه عراق چې معتصم بالله غوندي غیرتي او قهرمانو ځوانانو یې غېږه ښایسته کړې وه. هغه عراق چې امت ته یې زرگونه علماء وړاندې کړي دي. او له غېږې یې علوم خپاره شوي دي. هغه عراق چې کتابتونونه به یې د علم له کتابونو څخه ډک ول. هغه عراق چې د تاریخ په پاڼو کې یې عظمت په زړینو کرښو لیکلی دی. او بالاخره هغه ښار چې بجیانو او لویو یې د آزادی په فضا کې ژوند کاوه. هو! همدا عراق درته یادوم. په اسلامي نړۍ د غربي کفری استعمار تورې وربځې د عثماني خلافت له پرزېدو وروسته راخپړې شوې، نه یوازې عراق بلکې د دې اور د لمبو تودوخه ډېرو اسلامي هېوادونو احساس کړه، چې زموږ گران هېواد هم څو ځله مغورو نړیوالو ته د عبرت درسونه ورکړل. عراق درته یادوم! هغه عراق چې په ۱۳۸۳ هـ ش کال پري د غربي مستکبرینو له خوا د ناټو په مشرۍ د امریکا متحده آیالاتو ناروا پوځي یرغل وکړ او یو ځل بیا یې په بغداد کې د چنگېز او هلاکو تاریخ را ژوندی کړ رنگینې مدرسې او ښکلي کتابتونونه یې له خاورو سره برابر کړل. هغه شان او شوکت او اسلامي پت او عزت یې تر پښو لاندې کړ. آن تردې چې پر ماشومانو یې کلستر او کیمیاوي بمونه استعمال کړل. علما یې شهیدان کړل. زرگونه بي گناه مسلمانان یې د زندان د تورو تمبو شاته وغورځول. په دې یې هم بسنه ونه کړه، د دې خنزیرانو د وحشت او بربریت لاسونه د هغو عفیفو او پاک لمنو پېغلو ابرو او عصمت ته هم ورسېدل چې تر اوسه یې مخونه لمر نه وو لیدلي. د دې وحشت

او استکبار خپو ډېر مظلوم مسلمانان او ډېرې مظلومې تورسرې نړيوال بدنام زندان ابو غريب ته ورټېل وهل. او هلته بيا خداى خبر څه ظلمونه او نادودې پرې وشوې.

زه غواړم د څو هغو خویندو فرياد ستاسو غوږونو ته ورسوم چې د ابو غريب له زندانه د وا معتصما ! چينې وهي. د نړۍ غافلو ځوانانو ته د غيرت بلنه ورکوي او هغوى له خپله حاله خبروي.

النوره پاک لمنه پېغله څوتنو وحشي امريکايانو له متونيولي ده او په ډېر وحشت سره يې زندان ته کښوي. دا په چينغو- چينغو دنړۍ غيرتي مسلمانانو ته فرياد کوي؛ چې ماله دې ظلم څخه وژغورئ! ماله دې ظالمانو او خنزيرانو څخه خلاصه کړئ! خپلو غيرتي وروڼو ته خطاب کوي، چې اې زمونږ د ابرو او عصمت ساتونکيو! تاسو چېرته ياست؟ په مور باندې څه حال ده؟ تنها النوره نه بلکې په لسگونو او سلگونو پاک لمنې پېغلې د وا معتصما ! چينې وهي او دنړۍ ځوانانو ته د غيرت خطاب کوي. خپلو غيرتي وروڼو ته وايې چې آيا ستاسو په منځ کې کو م معتصم او محمد بن قاسم نشته؟ ستاسو غيرت او شهامت څه شو؟؟؟

هغه غيرتي مسلمانان څه شول چې په خپلو تورو به يې د داسې سرکښه او مغرورو کفارو سرونه پرېکول؟ هغه مسلمانان څه شول چې د سيلۍ په څېر به يې د کفر ځواکونه ورسره واخيستل؟ نن ولې د دې پراخ جهان په کوم کونج کې معتصم او محمد بن قاسم نشته؟ نن ولې هغه د خپلو خویندو د حيا او ابرو ساتونکي نشته؟ نن ولې مسلمانان د هغه پيغمبر پر پله نه ځي چې د يوې مسلماني مېرمنې د بې عزتي لپاره يې يهوديان د ابد لپاره له مدينې وشړل؟ نن ولې په مسلمه امت کې د خالد په څېر ځوانان نشته؟ نن ولې هغه ځوانان نشته چې د اسلام د بقا لپاره به پر ميدان د شهادت په تکل جنگېدل؟ هغه زلميان څه شول چې نړۍ ته يې بنايستونه راوړل. او له نړۍ څخه يې د بدرنگيو ټغر ټول کړ؟ هغه ځوانان چې مسلماني بنځې يې د نړۍ په ټولو بنځو کې سرلوړې او عزتمنې کړې، ولې نن زمونږ پاکو لمنو ته د وحشيانو لاسونه را غځېدلي دي خو هيڅوک مو فرياد نه اوري. د ابو غريب له زندانه هغه په وينو رنگ لیکونه چې دې خویندو د خپل مظلوميت داستانونه پرې ليکلي دي ستاسو مخ ته وړاندې کوم. اول د النوري خور بيا د فاطمې، عافيه صديقي او همدارنگه د افغانستان بعضې واقعات

ستاسو مخ ته وړاندي کوم. د ابوغریب له زندان څخه د النورې خور د تن په وینو سور لیک دی، چې په دې وروستیو کې په البصره ویب پاڼه کې خپور شوی ده. دغه مسلمانان خور له یوې مودې راهیسې په ابوغریب زندان کې د بند شپې سبا کوي او هلته د امریکا د وحشي تمدن د وحشتونو او اذیتونو ښکارگرځېدلې ده. دا د خپل ژړونکي لیک پیل د الله جل جلاله په سپېڅلي نوم سره کوي او بیا لیکي:

بسم الله الرحمن الرحيم

د فلوجه، خلادیه، او درمادي د خلکو په نامه چې زما هېوادوال اوهم ژبې دي، اودنړۍ دهنوخلکو په نامه چې زما مسلمان وروڼه دي او له مور سره یې دغم اوهمدردی له احساس څخه لاسونه وینځلي اومور یې له یاده اېستلې او هېرې کړې یو!

د ابو غریب له زندان څخه ستاسو یوې بې گناخور دخپلوگوتو په سرو بندونو کې قلم نیولی اوتاسو ته لیکي:

خودا دغم اوستم داستان له کومه پیل کړم، هغه ظلمونه څنگه بیان کړم چې دتقوا اوعفت پېغلې یې دلته زغمي؟! زمونږ دعفت لمنې دلته داغل شوې دي، له سره مو دحیا پړوني غورځول شوي دي؟؟

هغه ظلمونه چې پرمونږ هروخت تېرېږي اوکېرې په قلم یې دبیانولو وس له ماسره نشته. امریکایي درنده گانو پرمونږ داسې نادودې اوظلمونه وکړل، چې له امله یې دانسان جسم نه بلکې روح هم پولۍ پولۍ کېږي. دهغوی هوس اوشیطانت پرمونږ بې وزلو اوکمزورو داسې منگولې خښې کړې، چې په مور کې ورڅخه دسرغړونې او احتجاج ساه نده پاتې. زمونږ عفت اوعصمت ترورل شوی، اوس یوازې په پټو سترگو دمرگ انتظارباسو! ولې دژوند لپاره مو څه پاتې ندي!!!

دازادۍ په چاپیریال کې ساکنو!

ستاسوگېډې له هرډول نعمتونو څخه ډکې دي او مور دزیاتې لوږې څخه یې سده اوپه ځان پوی نه یو. تاسو خپلې تندې په یخو مشروباتو وژنئ، مورته کله یو گیلانس اوبه هم نه رسیږي! تاسو په نرمو

اویستو پالنگونو خوبونه کوی، مور شپې په اغزیو تېروو اود درنده گانو غوسې اوکنځلې زغمو! تاسو د خوشحالیو په زانگو کې زانگی، زموږ تن سترگې- سترگې شو او په خپله بربادۍ ژاړې. ای داسلامي نړۍ واکمنو! ایا تاسو دالله تعالی اونیوی فرمانونه اولارښوونې له یاده اېستلې؟ ددین اوملت له رویه خو تاسو زموږ دابرو اوعزت ساتونکي یی؟ خودا خبره چې تاسو دامریکا لپاره لاسونه اوبازو جوړشوي یی او موږ حیران یو چې ولې مو دڅو ډالرو په بدل دخپل غیرت اوهمت دپلورلو سودا کړې ده؟ امریکایي وحشي درنده گانو زموږد حیا اوعصمت لوپټې خیرې- خیرې کړې اوپه هوايې یوړلې! په دې لاره کې تاسو اوهنوی دیوې لارې لارویان یی؛ نوله هغوی څخه څه گیله! زما وروڼو چېرې یی!

تاسو زموږ سترگې دمحمدبن قاسم دراتلو لارې ته په کتو- کتو سترې کړې. موردهوس په تېره چاره حاللېرو؛ خوپه ږنگو ساحلونو دمحمدبن قاسم دراتلو غږ نه خپرېږي. تاریخ گواه دی چې دعراق په یوه ښارکې دکفارو دحملې پروخت دیوې مسلمانې مېرمنې دېې ابرو کولو هڅه وشوه. دهغې فریاد دبغداد پرتخت ناست معتصم بالله ترغور ورسېد هغه لیبک ورته ووايه او دیوه لښکر په بدرگه یې ځان دهغې مېرمنې مرستې ته ورساوه؛ خو نن ددې پراخې اسلامي نړۍ په څنډه کې داسې څوک نشته چې زموږچینغو او کوکارو ته لیبک ووايي؟ هیڅوک نشته!؟

ایا هره ورځ دادغرونو په څېر سخت اذیتونه اوپه تپو تورو شپو کې زموږ دېې وسی فریادونه اوساندې یو چاهم نه دي اورېدلې؟

دخدای لپاره زموږ خبرواخلی؟ زموږ له پښو څخه د غلامي زولنې پرانیزی. موږد ابو غریب دزدان له لوړو دیوالونو سره سرونه وهو، په وینو کې لټې پټې یو. موږ ته له دې حالته نجات راکړی! زه تاسو ته دهمدغه خدای (ج) په خاطر چې دهغه نیول ډېر سخت دي، هرچاته چې زما دا اواز اوپیغام ورسپړي هغوی دې نورو ته ددې رسول فرض وگني او له دې ظلمونو څخه دې ټوله نړۍ خبره کړي. زه په کلکه غوښتنه کوم، که تاسو نور هېڅ نشی کولای خودومره خوکولای شی، چې دابو غریب زندان دبندیانو اودامریکایانو په شمول ورک اولیرې کړی، چې څوک بیا موږ دمسلمانانو لوڼو

ته دکفارو داو لادو میندې ونه وایې. مونږ ددې پرځای چې ستاسو اود خپل دین اسلام پر سپېڅلي لمن داغ وگرځو، مرگ غواړو اود خدای لپاره ومو وژنی!!!

(ستاسو مظلومه او بندیوانه خور النوره)

مسلمانانو وروڼو! دا هغه دردونکی او ژړونکی لیک دی چې مور اوتاسو یې تنها توري او الفاظ ولوستل. څوک به پرې خفه شوي وي او چا به ژړلي وي؛ خو خفگان اود حسرت اوبسکې به النورې خور ته څه گټه ورسوي خو چې ددې اوبسکو له احساساتي کاروان سره عمل ملگری نشي؟ هغه تر څه اود پردو تر شا پټ حقایق به څومره سخت وي، چې پر دې مظلومو باندي تېرېږي! آیا تاسو دا زغملی شی چې دالنورې خور نازک اومعصوم وجود دې د شراب خوړونکو مستو او وحشي درنده گانو دمستی اوشهوت اله وي! دابو غریب په زندان کې دداسې ظلمونو زغمل چې دیو نارینه له وسه وتلې خبره وی، نو دداسې کم وسو مېرمنو به څه حال وي؟ داسې فکر وکړئ چې دا داسې گلاب دی چې مخکې یې مخ لمر هم نه و لیدلی؛ خواوس د درنده گانو په لاس کې مروړل شوی اوپانې پانې شوی دی.

هنوی دوحشیانو غوسې کنځلې اوهر ډول تېری زغمي. دادمسلمان لپاره څومره دې همتی خبره ده. چې ستا په خپله خاوره کې کافران ستا سو له خویندو سره داسې اعمال ترسره کوي اومور دې دغفلت په څمار کې ډوب یو؟!

مسلمانانو! تاسو په انټرنټ کې هغه دظلم اووحشت تصویرونه کتلې شئ، چې مور یې په ویلو شرمېږو. له دې جهنمي زندانه چې اوس دامریکايي سپیو دفحشاء مرکز گرځېدلی دی اودا دفحشاء بازار یې زمونږ او ستاسو په پتمنو او عفیفو مسلمانو خویندو باندي گرم کړی دی. دباندی انسانانو ته چينې وهي؛ خودخپلې بې وسي اومظلومیت چينې یې دابو غریب دزدان له دیوالونو سره تر ټکر وروسته بیرته راغبرگېږي ددوی چينې ددې وحشیانو پر زړونو هېڅ اثر نه کوي، بلکې ددې چينو اوساندو په ځواب کې یې بې شرمانه او کړسندې خنداگانې اورېدل کېږي.

هنوی مسلمانانو ته وایې، دخدای په خاطر، که نور څه مو په وس کې نه وي، مور و وژنئ خو زندان له خاورو سره خاورې کړئ چې پکې هغه کیسې هم خاورې شي، چې بهر انسانیت ترې شرمېږي. امریکایان دومره دانسانیت له پولو واوښتل چې له هېڅ ډول وحشت څخه یې مخ وانه اړاوه او دحق په مقابل کې غربي استبداد او کفرې استکبار داسې په غرور سراوچت کړی دی چې ددنيا په هېڅ ځواک یې سترگې نه ډکېږي؛ خو زموږ په زنگ و هلیو اسلحو کې اوس هم لا څو داچل مرمی پاتې دي. زموږ په مټو کې اوس هم قوت شته. زموږ سینې لا اوس هم دایمان په نور روښانه دي. دلته اوس هم لا څو د غزنوي او ابدالي بچیان ژوند کوی. دبازانو په دی ځاله کې تر اوسه لا چندروکي نه دي زېږېدلي.

دنړۍ مسلمانانو او ځوانانو! که ددې مظلومي پېغلې دردونکي لیک ستاسو په رگونو کې وینې په غورځنگ نکړي اود قرباني میدان ته راونه وځئ؛ په یاد ولرئ چې دځمکې په مخ زموږ دعزت او عظمت ورځ گرځېدلې ده. خو زه مایوس نه یم. زه وایم چې یو غیرتي اوڅپانده قوم دغفلت په خوب ویده دی اوددې ولس یوه غیرتي لور په لوړ غږ وایي، چې اې داسلام غیرتي زامنو! تاسو دځمکې پر سر دهرې لور اومور دعزت او عظمت دساتلو لپاره پیداشوي یاست او نن ستاسې دا حال دی چې پتمنې خویندې اولونې مو زنجیرونه په پښو کې دابو غریب، گوانتنامو اوبگرام په وحشي زندانونو کې دژوند او مرگ تر منځ دردناکې شپې سهار کوي. ددې خویندو فریادونه او لیکونه دهغه چا لپاره ندي چې دلیک په لوستلو یا اورېدلو سره ناڅاپه احساساتي او یا جذباتي شعارونه ووايي. دڅو دقیقو لپاره یې وینه په غورځنگ شي او بیا چوپ شي، بلکې ژوندي اولسونه له اوبښکو اواحاساتو وړاندې خپلې تورې له تېکو راباسي اوددغه ظلم دانتقام اور په خپلو زړونو کې په اوبښکو او جذباتو سره نه، د کفر دکړیو په الوزولو سره سروی.

تاسو په ازاده نړۍ کې په اوبښکو او احساساتو دهغو دسترگو دوا نشئ کولای، چې په زرگونه کیلومتره لیرې ستاسو دورتگ لارې څاري اوستاسو دتورو دبرېښنا دلیدو په تمه ناکراري دي. کاشکې ستاسو له دې اوبښکو اوجذباتو سره هغه اسلحې اوتورې هم ځلېدلې وای چې ستاسو پلرونو پرې داسلام د عظمت داستانونه لیکلي دي. کاشکې په امت کې یو ځل بیا محمدبن قاسم او معتصم راپیدا شوي

واى، چې ددې خویندو فریاد ته یې لیک وایلی وای. او دابو غریب اوسپنیز دیوالونه یې لړزولي وای. کاشکې ددې چیغو او فریادونو توري او کرښې چې د کاغذ پر سپین مخ لیک دي ستاسو په زړونو یرغل وکړي اوستاسو جذبات راوپاروي، چې د حق میدان ته راودانگي، ددې خویندو دلوتېدونکي عزت او عصمت پوښتنه وکړي. او هغو درنده گانو ته داسې سزا ورکړي چې په تاریخ کې بیا داسې پېښې تکرار نشي. دخدای په خاطر، کفارو له مسلمانانو سره څه ونکړل؟ دا مسلمانان ولې بې همته شول؟ ولې بې زړه شول؟ ولې د عمر بن الخطاب او خالد بن ولید پر قدم نه ځي؟ ولې په دنیا دومره مین شول؟ دا تجاوز او ظلمونه خو زموږ او ستاسو پر مسلمانو خویندو باندې کېږي.

دمسلمه امت ځوانانو! باور وکړئ ددې قیصو په لیکلو سره زموږ له زړونو وینې څاڅي. زړونه مو درد کوي! خو مجبور یو چې ددې مظلومو خویندو فریادونه درته انځور کړو. کېدای شي پر وجدان مو اغېزه وکړي. په زړونو کې مو جذبات راوپاروي. دځوانۍ غیرت مو په جوش راشي. زما وروڼو تنها النوره خور نه ده، له دې سره نورې ډېرې بدنصیبې دوحشت ښکار شوې دي. ډېرو یې په سوبو چیغو او څپو سلگیو دنړۍ له غیرتې ځوانانو مرسته غوښتې ده. ډېرو یې دخپل خالق په دربار کې اوبښکې تویې کړې دي؛ خو دا امتحان او درد پر دوی نه دی، بلکې دا امتحان اصلا په ازاده نړۍ کې پر مسلمانانو دی، چې په خوښیو مست دي. هلته که یوه فاطمه النوره خور ځورول کېږي، خو کفارو دصلیب بچیانو زموږ ټولو مسلمانانو ابرو او عزت ته اخطار راکړی دی. چې ستا له پتمنو لوڼو سره ظلم او تجاوز کوي او بیا ستا غیرت ته دچېلنج او اخطار په بڼه ستا دهمت دمعلومولو لپاره دهغو جنایاتو او ظلمونو عکسونه او ویدیوگانې هم خپروي. ستا غیرت، ستا ایمان اوستا افغانیت ته چېلنج درکوي اوته ددې مظلومو خویندو سوي فریادونه، عکسونه او ویدیوگانې او هرڅه په خپلو سترگو وینې یایې اورې اویا پرې خبرې؛ خو ته دومره خپلواک نه یې چې ددې ظالمانو په ضد خپل اواز پورته کړې. ددې مظلومو خویندو پوښتنه وکړې. مسلمانان له داسې ژوند ه خو سل ځله تر خاورو لاندې مرگ غوره دی. اخبر ستا دا دې غیرتې ژوند دڅه لپاره؟ ته دڅه لپاره پیدا شوی یې؟

راشئ! ستاسو مخ ته د هغې محبې پېغلې، دهغه گل، چې له سره يې دحيا پروني غورخول شوی دی. دوحشيانو په لاس پانې پانې شوی دی، د ژوند رنگينې ورځه اخيستل شوي دي، ليک خپور کړم، گوندي داحساس پر رگونو مو اغېزه وکړي:

د شهیدې فاطمې په وینو سور لیک

فاطمه خور هم دخپل ژړونکي لیک پیل په بسم الله او د الله (ج) د کتاب په سپېڅلو کلماتو کوي دا تاسو اودا هم د فاطمې خور له درد او حسرته ډک لیک:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ (1) اللّٰهُ الصَّمَدُ (2) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (3) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ (4))

د الله جل جلاله له کتاب څخه مې پورتنی سورت ځکه غوره کړ، چې دا سورت زما او ستاسې په نفسونو کې ښه نفوذ لري او د مومنانو په زړونو کې خاص ځای لري.

ای د الله (ج) په لار کې مجاهدینو وروڼو! زه تاسې ته څه وایم؟ زه تاسو ته دا وایم چې زموږ گېډې د زنا له اولادونو څخه ډکې دي؛ د هغه چا څخه دي، چا چې موږ غصب کړې یو. څوک چې د خنزیرانو او شادیانو اولادونه دي.

او که تاسو ته دا ووايم چې دوی زموږ بدنونه داغلي، زموږ په مخونو لارې تو کوي او قرانکريمونه يې زموږ په وړاندې شلولي دي الله اکبر!

تاسو زموږ په حال نه پوهېږئ؟ آیا رښتیا نه پوهېږئ؟ موږ ستاسې خویندې یو، الله جل جلاله به زموږ د حال پوښتنه نن یا سبا درڅخه وکړي.

قسم په الله په بنديخانه کې پر موږ داسې شپه نه تېرېږي، چې یو یا څو خنزیران په یو پارونکي شهوت سره پر موږ حمله نکوي! حال دا چې موږ هغه څوک یو چې پېغلتوب مو پاتې ندی. له الله جل جلاله څخه ووپرېږئ، موږ ورسره ووژئ، موږ ورسره والوزوئ، موږ همداسې مه پرېږدئ! آیا دا حلال دي چې دوی موږ غصب کړې یو او له موږ څخه گټه اخلي؟ له الله جل جلاله څخه

ووږپرئ، ددوی ټانگونه او الوتکې پرېږدی چې بهر وگرځي، ټوله توجه مو د ابوغریب د زندان پر لوري واړوی.

زه ستاسې مسلمانانه خور فاطمه يم! دوی په یوه ورځ کې پر ما باندې له نهه کراتو ډېرې حملې کوي، ایا عقل نه لری؟

داسې فکر اوتصور وکړئ، چې ستاسو یوه خور دا ډول غصب شوې وي هغه به څنگه وي؟ ولې سوچ نه کوئ؟

زه ستاسې خوریم! له ما سره ډیبارلس نورې ناواده شوې پېغلې شته دي چې د نورو پر مخ کې پر هغوی تجاوز کېږي؛ دوی مونږ له لمانځه څخه منع کړې یو، زمونږ جامې یې وپستلې دي، مونږ ته د جامو د اغوستلو اجازه هم نه راکوي؛ اوس مهال چې تاسې ته زه دالیک لیکم یوې پېغلې ځان وژنه وکړه هغه وخت کله چې پر دې یوه عسکر تېری وکړ. هغه یې پر سینه او ورون ووهله، سخت دردونکی عذاب یې ورکړ. هماغه وو، چې هغې خپل سر په دیوال تر هغو وواهه څو چې مړه شوه. سره له دې چې ځان وژنه په اسلام کې حرامه ده خو زه هغه خور معذوره بولم او له الله جل جلاله څخه هیله لرم چې بښنه به ورته وکړي؛ ځکه هغه ارحم الراحمین ذات دی.

اې زما وروڼو! یو ځل بیا درته وایم له الله جل جلاله څخه ووږپرئ. مونږ ورسره ووژنئ کېدای شي مونږ دا آواز وکړو وا معتصما!! وا معتصما!! لیک پای ته ورسېد خو د لیک د لیکوالي او له هغې سره د نورو خویندو سره مرسته پای ته نه ده رسېدلې. **وسلام**

(ستاسو یې وسه خور فاطمه)

مسلمانو وروڼو! د فاطمې خور دردونکی لیک مو هم ولوست اوس به مو زړه نور هم خفه شوی وي اوس به کېدای شي د عمل تکل درسره پیدا شوی وي؛ ځکه دا د انسانیت پر لمن هغه داغونه دي، چې (په اوبنکو نه بلکې په وینو مینځل کېدای شي) دا د سرونو قرباني غواړي دا د ککړبو الوزول غواړي، دا د جبر او ستم کوم اور چې په ابو غریب او باگرام کې بل دی، مونږ یې له لیرې تودوخي محسوسه کړې ده. هغه داسې چې زمونږ څو خویندې، څو میندې او څو وروڼه پکې سوځېږي خو

مونی له هغو بدنصیبو او حقایقو څخه ناخبره یو، چې په نورو اسلامي ممالکو کې زموږ معصومي او مظلومي خویندې د وحشت او بربریت په ځنځیرونو تړلې دي. دغه لیکونه د څو مسلمانو خویندو د مظلومیت ژوندی حال دی؛ همداسې په فلسطین، برما، عراق، سوریه، افغانستان، سومالیا، او نورو اسلامي ممالکو کې وحشي او مغرور واکمنان زموږ او ستاسو پر خویندو تر دې هم زړه بوږنونکي ظلمونه کوي.

نن که زموږ خویندې د ابوغریب او نورو زندانونو د تورو تمبو شاته د اسلام د مجاهدینو او غیرتي ځوانانو د تکبیرونو او موټرېمونو د اوزونو په انتظار دي، نن که دوی د الله اکبر د هغو نارو په انتظار دي چې اوس هم د کفر پر برجونو د زلزلې راوستلو توان لري؛ نو اې د نړۍ غیرتي ځوانانو! دا خویندې تاسو ته سترگې په لار دي. دژوند د سختو کړاوونو زغملو او له هغو څخه د خلاصون تمه یې ستاسو په غیرت پورې تړلې ده، همداسې په نورو اسلامي ممالکو کې کړیدلي او محکوم مسلمانان زموږ په انتظار دي. د هغوی له ټیپي سینو دا اواز اوچت دی چې کاشکي هغه مجاهدین چې د بشریت بڼ ته یې عدل، انصاف او آزادي راوستله او نړۍ یې په شرعي بڼکلا بڼایسته کړله د خپلو خویندو، میندو عزتونه یې وساتل، نو له دي ظالم نه هم توره واخلي غرور یې مات کړي، د دوی غیرت او شجاعت هغه ازغن بوتی تر پښو لاندې کړي چې د انسانیت او آزادی لمن پکې نښتې ده.

مسلمانو وروڼو! یو څو دقیقې سترگې پټې کړئ، فکر وکړئ چې دا زموږ خویندې چې له داسې وحشونو سره لاس او گریوان دي د حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم د امت لونی دي. د فاطمې خور د لیک توري او الفاظ په ذهن کې راولئ، هغه څه وایې چې په یوه ورځ کې پر ما نهه کرته تجاوز کېږي! آیا ستا ذهن د دې خبرې د اوریدو توان لري؟ آیا ستا غیرت ته گواښ نه متوجه کېږي؟

وړاندې راځه! فاطمه وایې چې له ما سره دیارلس نورې داسې پېغلې دي چې د یو بل په وړاندې پرې په شرابو مست وحشي درندگان تجاوز کوي. آیا ستا به څه حال وي او د الله جل جلاله د دي آیت ځواب به څنگه وایې، چې **﴿أَنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾** کچېرته د مسلمانې خور په سترگه ورته گورئ نو بیا

ولې پرې غیرت نه کوی، او که مسلمانان خور یې نه گنئی نو بیا کله مسلمان یاست! فاطمه خور وایې چې زما تر مخ اوس چې لیک درته لیکم، یوې خور ځان شهید کړ، هغه څنگه؟ داسې چې زموږ په مخ کې یوه وحشي پرې تجاوز وکړ او دومره یې وځوروله چې په سینه او ورنو کې یې ورته زخمونه جوړ کړل.

دې زورېدلې خور چې نور یې حوصله ختمه وه او نور یې دداسې ظلمونو دزغملو توان نه درلود، نو خپل سر یې تر هغه د زندان له دیواله وواهه څو چې شهیده شوه! ماغزه یې د زندان پر دیوال نقش شول او د غریب تمدن او وحشت یادگار یې پرېښود. ددې تر څنگ نورو مظلومو خویندو ددې شهیدې بربنډ جسد ته په حیرت او حسرت کتل. دنړۍ غیرتې ځوانانو! ددې شهیدې او مظلومې خور دې وسې او بربنډۍ دغه تصویر د حال په ژبه دنړۍ مسلمانانو ته څه وایې:

ماته مه گورئ، ماته نږدې مه راځئ، دنړۍ ټولې ډیوې مړې کړئ، لمر، سپوږمۍ او ستوربو ته ووايئ، چې دتل لپاره ډوب شي، چې دابو غریب په زندان کې څوک ما پر دې حال ونه گوري. دهغې په غږېدلو سترگو کې د ولس زامنو ته یوه هیله یو پیغام و، چې زه ستاسو عزت یم، تاسو زما په ابرو سوگند خوړلی شئ، زه هغه لوریم چې ددمشق په مانیو یې لږزه راوسته. د محمد بن قاسم توره ما له تېکي را اېستلي ده. سند زما لپاره فتح شو. زه هغه خوریم چې معتصم راته لیک ووايه. زه هغه موریم چې محمود غزنوي ته یې شیدې ورکړې دي. دسومنا بت ماتونکي مجاهد ته ما للو- للو ویلي دي. زه هغه لوریم چې په رگونو کې یې د صلاح الدین ایوبی وینه ده. دغیرت او عفت منارونه زما لپاره جوړ شوي دي. ما په دې وطن کې تر پېړیو- پېړیو دفتحو ترانې ویلې دي. ای قومه زه څوک یم!؟

دشهیدانو اروا! دخدای په دربار کې دعا وکړئ چې ستاسو دقوم دځوانانو زړونه له سکروټو ډک کړي چې دوی ددې خاورې سپېڅلتیا هېره نکړي. چې زموږ وینې پرې توی شوې دي. چې زموږ ابرو پرې لوټ شوې ده. زموږ ساه چې د بدن له قید څخه ازاده شي هغو میدانونو ته به والوزي چې زموږ وروڼه پرې داسلام دبري دبیرغونو درپولو په هڅه کې دي.

زه دمسلمانانو غوږونو ته دقوم دهغو لونیو فریاد رسوم، چې عصمتونه یې لوټ شوي دي او هغه خویندې خپلو غیرتي وروڼو ته خطاب کوي چې پرمونږ غیرت وکړئ. هغوی پوښتي چې ایا تاسو دهماغه قوم بچیان یاست چې دانسانیت دساتنې لپاره را پورته شوي و؟ ایا تاسو هماغه غیرتیان یاست چې تورې یې دظلم دلاس دپربکولو لپاره او چتېرې؟ ستاسو میندې پوښتنه کوي چې زمونږ غیرتي زامن چېرته دي؟ ستاسو خویندې وایې چې دظلم لاس چې زمونږ د عصمت پر لور را اوږدېږي، زمونږ غیرتي وړینه چېرته دي؟ ایا تاسو دهماغه قوم بچیان یاست چې دیوې غریبې خور دعزت لپاره یې لویې لویې پاچاهۍ ترپښو لاندې کړې؟ پر تاسو څه شوي دي؟ مونږ خپل رب ته دعا کوو چې اې دسزا او جزا مالکه! مونږ ته ټینگار او حوصله راکړې ته زمونږ بې وسي وینې، ته مو له کمزوریو خبر یې؛ خو خدایه دې وحشیانو ته زمونږ کمزوري مه ښکاروي. زمونږ مظلومیت یوازې ستا د رحمت دروازه ټکوي.

مسلمانانو وروڼو! سترگې مه خلاصوی، اوبښکې مه وچوی. تنها دابو غریب دزدان ناخوالې نه دي، بلکې ډېرې دحیا خاوندانې دوحشت ښکار شوې دي. فاطمه خور په دې جرم له داسې وحشتونو سره لاس او گریوان وه، چې دهغې ورور دامریکایې یرغل او ښکېلاک په مقابل کې توره او چته کړې وه، خو دېش دحقوقو درواغجن مدعیان د انسانیت پر پولو وختل او د خپل پوځي یرغل په مقابل کې یې د راپورته شویو ځوانانو په اسارت او شهادت زړه یخ نه شو. دفاطمې دورور په نیولو او شهادت باندې بریالي نشول؛ نو دې ظالمانو مظلومه فاطمه ورسره زندان ته یوړه او خپل انتقام یې له فاطمې څخه واخیست. چې اڅېر ددې وحشتونو ښکارشوه او دابد دنیا ته یې پنا یوړه. د شهیدانو له سپېڅلي کاروان سره ملگري شوه او داسلام په تاریخ کې یې دمسلمانانو لپاره بوږنونکې او له دردونو ډک باب پرانیست. په خپله ددې سپېڅلي دین لپاره قربان شوه او خپل کړېدلی او مظلوم وجود یې الله پاک ته وقف کړ. ددې ورور چې مجاهد و دیرغلگرو په الوزولو او کبابولو یې زړه یخ نشو. اڅرې پر ابو غریب زندان دموتېریم حمله وکړه او د شهادت لوړ مقام ته ورسېد؛ خو خپل د ژوند یادگار یې د استشهادهیانو په لېست کې ولیکه. دخپلې خور او نورو مسلمانو خویندو له عزت څخه یې ځان قربان کړ. خپلې غوښې او هلوکي یې دخپلو خویندو دعزت لپاره وشیندل.

اوس له ابوغریب زندانه لږ دخپل کړېدلي او خورېدلي هېواد پر لور راځو. دلته هم ډېرې نادودې رامنځته شوې دي اوس راشی ډاکټره عافیه صدیقي هم دامریکا دوحشي تمدن دوحشونو او اذیتونو بڼکارگرځېدلې ده:

ډاکټره عافیه صدیقي دبشري ځناورو په منگولو کې

ډاکټره عافیه صدیقي له هغو بد نصیبو څخه ده چې دزندگۍ خواږه ورنه اخیستل شوي او د بشریت د دعوه دارانو د وحشت بڼکارگرځېدلې ده.

ډاکټره عافیه صدیقي هغه پاکستاني ډاکټره ده چې د پاکستان په کراچۍ ښار کې زېږېدلې او د خپلو تعلیماتو لپاره امریکا ته تللې ده. هلته یې د دماغو په برخه کې دکتورا کړې ده او یوه پوه عصبی ډاکټره ده. د تعلیماتو په جریان کې په امریکا کې اوسېدله. ددې تر څنګ یې په ځینو روغتونونو کې دنده هم درلوده او د خپلې سرمایې زیاته برخه یې په امریکا کې د مېشتو غریبو مسلمانانو مرستې ته ځانګړې کړې وه.

کله چې د سپتمبر پر (۱۱) د امریکا پر تجارتي مرکزونو بريدونه وشول؛ وروسته چې هلته ټولو مېشتو مسلمانانو ته یو ډول د شک په سترګه کتل کېدل؛ نو څو ځله د عافیه صدیقي کور هم د امریکایي پولیسو له خوا تلاشي شو. دې چې کله خپل ځان په خطر کې ولید، له خپل مېړه سره یې افغانستان ته د تلو تکل وکړ. امریکایانو چې پر افغانستان باندي حمله کړې وه؛ نو دوی غوښتل چې په افغانستان کې د مجاهدینو د زخمیانو درملنه وکړي. کله چې ایرپوټ ته راغلل، دوی چې مخکې هم د پولیسو تر تعقیب لاندې و) نو د امریکایي ځواکونو له خوا تلاشي شول او افغانستان ته یې له تلو څخه منع کړل. نو دوی پاکستان ته ستانه شول او هلته یې د کراچۍ کې په یوه پوهنتون کې وظیفه پیدا کړه. عافیه صدیقي له یو علمي خاندان څخه وه چې پلار او خور یې هم د اعصابو ډاکټران دي.

په (۲۰۰۳) کال کې یې د پلار د لیدلو لپاره اسلام آباد ته د تلو تکل وکړ، چې د لارې په اوږدو کې له خپلو دريو ماشومانو سره د پاکستان د مزدور حکومت د اجيرو عسکرو له خوا ونيول شول او درک یې

ورک شو، يعني د پاکستان اجير حکومت دا په امریکایانو خرڅه کړې وه او هغوی ته یې سپارلي وه. کورنۍ یې اخوا دېخوا لالهانده گرځېده، خو د عافیې غریبې هېڅ درک نه وه. عافیې صدیقي د باگرام په زندان کې د مظلومېت شپې او ورځې سبا کولې. دغه ۳۷ کلنه پاکستاني مسلمانې او مجاهده مېرمن د باگرام په زندان کې یواځینې مېرمن وه چې له خپلو دريو ماشومانو سره راوړل شوې وه. د بشریت قاتلانو ورته سختې شکنجې ورکولې او د دې د اسلامي او ایماني غرور د ماتولو لپاره یې قرانکریم ورته خپرې کړې و چې پر پاڼو یې وڅېړي. پاڼې یې پر ځمکه ورته غوړولې وې کله چې هغې له دې کاره انکار وکړ، نو دې ظالمانو پرې داسې ظلمونه وکړل چې داسې یوه د نازکو او نحیفو اندامونو څښتنه مېرمن خو پرېږده، چې هغه د ډبرو په څېر کلک نارینه یې هم نشي زغملی. دې وحشي درنده گانو او دغرب په چټل او بې حیا چاپیریال کې رالوی شویو، درنده گانو له هېڅ رنگه جبر او ستم څخه مخ وانه اړاوه او دا مظلومه د دوی د هوس، مستیو او جنسي تجاوزونو ښکار شوه. د باگرام له بدنام زندان څخه د باندې ددې مظلومې زړه سورۍ کونکې کړې او فریادونه هیچا هم نه اورېدل. په توروشپو کې د وحشیانو د ظلمونو له لاسه د هغې خپې سلگۍ او ساړه آهونه هیچا هم نه اورېدل، هغه د باندې د دیموکراسي مدعیان چې شپه او ورځ یې یوه کړې ده د ښځو د حقوقو، د بشري حقوقو، او د ماشومانو د حقوقو درواغجنو او غولونکو ویناوو یې د خلکو غوږونه کاڼه کړي دي. رادیوگانې تلویزیونونه او ټولې اجیرې رسنۍ یې شپه او ورځ په کار لگیا دي او د غرب تمدن او د هغوی د درواغو شعارات خپروي. ولې دې درواغجنو د عافیې چينې وانه ورېدي؟ د هغې آهونه یې وانه ورېدل؟ ایا د هغې معصوم ماشومان انساني حقوق نه لري؟

د عافیې صدیقي د وړو ماشومانو چې د دوه، دريو او پنځو کالونو عمر لري د امریکا قاتلان دي، تروریستان دي. دا د بوش او اوباما لښکرې د نړیوال جبر ستر مجرمین دي، مظلومه عافیې ورته بشر نه ښکاري؟ هغه بشري حقوق نلري؟ هغه د ښځو د حقوقو له چوکاټ څخه بهر ده؟ ددې تنکي = تنکي ماشومان د بشریت قاتلین او تروریستان دي؛ دوی درواغجن شعارونه او د ښځو د حقوقو د دفاع نارې تنها د هغوی لپاره وهي چې دوی یې بربنډتیا، عیاشي او فحاشي ته رابولي. او یا هغه چې د دوی دې نعرو ته لیک وایي. د دې درواغجنو ادعاوي خاص تر دوی پورې محدودې دي. د دوی په آند

دبښخو او بشر حقوق په ستاره افغان او د شپې په کلبونو کې محصور دي. دوی د مادي نړۍ په غېږ کې اصلا د بښخو د حقوقو تر عنوان لاندې بې حجابي، بې حیايي او ډمټوب ته وده ورکوي. دوی د داسې مظلومو او بې وسه توریو او ماشومانو د کرېزو او فریادونو اوریدلو ته تیار ندي چې د امریکا د قدرت په پنجو کې راگیر دي.

د عافیې صدیقي د مظلومیت چیغو او فریادونو یوازې د بگرام د زندان بې گنا بندیان خورول. هغه بندیان چې د ظلم او جبر په محکمو ځنځیرونو تړلي و. هغوی په بې وسې سره چیغې اورېدې، ولې هېڅ بې په وس کې نه و.

دا په باگرام کې په (۶۳۰) نمبر زندانې باندې مشهوره وه ځکه دا امریکایانو پټه ساتلې وه. کله چې له دې زندان څخه ځینې بندیان را خلاص شول، هغوی د دې بښخې د فریادونو هغه کیسې خلکو ته وکړې، چې دوی په بگرام زندان کې اورېدلې وې. خو چا ته دا حال معلوم نه و چې دا مظلومه مېرمن څوک ده او ولې ورسره ظلم کېږي؟ بالاخره فرانسوی خبریالی یوان رډلي (چې د طالبانو په وخت کې د دوی لخوا نیول شوي او بیا بیرته له څه وخت زندان څخه وروسته خوشې شوي وه) دا د طالبانو له بڼه سلوک او اسلامي اخلاقو څخه متاثره شوي وه او بیا مسلمانان شوه. اوس یې نوم مريم دی دا په ۲۰۰۸م کال کې د بگرام زندان ته راغله چې د بندیانو حالت وگوري، د دې بښخې حال معلوم کړ. بیا یې پاکستان ته سفر وکړ او هلته یې په یوه خبرې کنفرانس کې، په داسې حال کې چې له سترگو یې اوبسکې بهېدې، خلکو ته څرکنده کړه چې هغه مظلومه مېرمن چې د باگرام په زندان کې د مظلومیت شپې ورځې سبا کوي، عافیې صدیقي ده. دې خبریالی د عافیې د مظلومیت داستان په ټوله نړۍ کې نشر کړ او څو ورځې دا خبر د نړیوالو رسنیو د توجه وړوگر ځېده. کله چې دا معامله افشا شوه د بشریت د بښمانانو عافیې ته توطئه جوړه کړه او د غزني په ښار کې یې خوشې کړه. بیا افغاني پولیسو ونیوله. توریې پرې ولگاوه چې یوه پاکستاني مېرمن یې له خپل لس کلن زوی سره نیولې ده. او غوښتل یې د غزني پر والي باندې برید وکړي. په دې وخت کې چې کومه توطئه د غربي شیطانونو له خوا ورته جوړه شوې وه عملي شوه او امریکایي (FBI) سرتیري په دې بانه راغلل چې له عافیې نه تحقیق وکړي. کله چې دوی د تحقیق خونې ته ورننوتل په عافیې باندې یې ډزې وکړې. دا زخمي

شوه او دوی په خپله توطئه کې کامیاب شول. د غزني د مقاماتو له خولې چې د تحقیق آمریو چا ته قیصه کړې وه، ویلي یې و چې کله دا مېرمن ونيول شوه نو ډېره ضعیفه وه او ما ترې نه د تحقیق کولو هڅه وکړه؛ خو د خبرو کولو توان یې نه درلود. د سختو شکنجو آثار یې په وجود کې ښکارېدل او زه یې په خبره دومره پوی شوم چې راته یې ویل د الله لپاره امریکایانو ته مې مه سپاری. له امریکایانو څخه سخته وپېرېدله. بس دومره پوی شوم.

کله چې امریکایي ځواکونو زخمې کړه او له ځان سره یې یوړه، نو ټولو خلکو ته څرگنده شوه چې دا یوه توطئه وه چې له مخکې پلان شوې وه.

د ښځو د حقوقو د دعوه دارانو، د دیموکراسۍ د مدعیانو د دې مظلومې خور په پنځه کلن تعذیب زړه یخ نه شو او په هغه برسېره یې په خپلو قاتلو ټوپکو ووېشته. د ظلم په مرمیو یې زخمې کړه او تردې وروسته یې امریکا ته یووړه. په دې وروستیو کې د واشنگټن دیموکرات حکومت د عدالت محکمې ته په داسې حال کې راوسته، چې په خپلو پښو نشوای درېدلې او په نورو یې تکبه کړې وه. دنړیوال جبر آثار یې په وجود کې ښکارېدل. او کله چې د ښځو حقوقو ته متعهدو کفارو (۱) او د واشنگټن د عدالت محکمې دې ته د ۸۶ کاله بند سزا واوروله، نو ددې له خولې دا کلمه ووتله چې: **أَفْوَضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ**، یعنی زه مې خپله معامله الله جل جلاله ته سپارم.

د عافېې خور ډاکټره فوزیه صدیقي وايي چې خور یې د سختو شکنجو او جنسي تېریو له وجهې سخته ضعیفه شوې او په دې اخرو وختو کې د سرطان په ناروغۍ هم اخته ده. کله چې د امریکا د عدالت په علني محکمه کې بې جرمه د ۸۶ کاله بند سزا ورته واوروله شوه نو ځینو رسنیو او مدني ټولنو د عافېې د خوشې کېدو غوښتنه وکړه. همدارنگه په پاکستان کې خلکو مظاهري وکړې، خو د وزو احتجاج هېڅکله د لیوانو فطرت نشي بدلولای. امریکایي آبرقدرت دې ناروته هېڅ توجه ونکړه. عافیه یې دخپل عدل زندان ته ولېږله او اوس هم پکې د مرگ په انتظار د مظلومېت شپې او ورځې تېروي. د پاکستان ظالم او جابر حکومت د خپلو لوڼو د عزت او عصمت په خرڅولو نه شرمېږي. مظلومه عافیه یې په امرکا خرڅه کړه. کله چې دې ته د ۸۶ کاله بند سزا واورول شوه. د پاکستان

حکومت هېڅ هم ونه ويل. اندېښنه يې هم څرگنده نه کړه، ځکه د پاکستان حکومت يو کفري او سيکولر حکومت دی؛ خو دا ذمه واري د مسلمانانو ده چې له دې وحشيانو څخه انتقام واخلي. په نړۍ کې هېڅ داسې څوک پيدا نه شول چې له دې ځناورو د عافېې پوښتنه وکړي. هېچا د دې د مظلوميت فریادونه وانه وربدل؛ خو الله جل جلاله به د دې د سويو آهونو او خپو سلگيو په عوض کې خپل نعمتونه ورکوي.

اصلا په آزاده نړۍ کې مور بندگان يو، چې خپل غږ نه شو او چتولی. د دې مظلومو خویندو د ابرو او عزت پوښتنه نه شو کولای.

مسلمانانو! مونږ او تاسو ټول ځانونو ته مسلمانان وايو؛ خو اسلام قرباني هم غواړي بې قرباني د جنت دعوه کول، بې عقلي ده. ځکه مسلمانانو فکر وکړئ چې په يوه مسلمانانه خو ر ظلمونه کېږي، يا نورو هغو خلکو ته فکر وکړئ چې د الله جل جلاله په لار کې ځانونه ټوټه ټوټه کوي، دا خو د الله جل جلاله لپاره دي. نو الله پاک به دوی ته ان شاءالله جنت ورکوي. مسلمانانه ته فکر وکړه، هغو ته د دومره تکليفونو او قربانيو په عوض کې جنت ورکول کېږي او ته يې په مفتحه او له عیاشۍ ډکه زندگي کې غواړي. دا خو محاله ده اسلام سربښندنه غواړي. دا ديوې مسلمانې خورکۍ له غمه ډک داستان و.

الله جل جلاله دې د اسلامي امت د ځوانانو زړونه د انتقام د اور له لمبو څخه ډک کړي. چې د حق ميدان ته را ووزي او پر دې جابرانو باندې دنيا تنگه کړي. اوس راحم د افغانستان غيرتي ولس ته خطاب کوم او خاص د هغوی غيرت او ځوانۍ ته چېلنج ورکوم چې څه کوی؟ د افغانستان د عزتمنو او عفيفو پېغلو پاکو لمنو ته د غرب د سپيو لاسونه ور اوږده شوي دي تاسو څه کوی؟ آیا غيرت پرې کوی که نه؟

د عافېې په څېر د څو نورو خویندو د مظلوميت داستانونه هم ستاسو مخې ته ږدم. نور قضاوت تاسې ته سپارم له خپل ايمان، وجدان او له خپل رب سره مو فيصله وکړئ چې څه کوی.

اوس دگوانتنامو د وحشت ژوندی تصویر ستاسې مخې ته ږدم، بیا به د افغانستان څو واقعي درته وړاندې کړم.

دگوانتنامو وحشت

مسلمانانو وروڼو! قلم یې دلیکلو توان نه لري؛ خو د اسلامي امت د بیداری لپاره مجبور یم هغه څه ولیکم، چې د لیکلو او څرگندولو نه دي. گوانتنامو ته څو د انسانیت او بشریت د درواغجنو د عوه دارانو بلکې د بشریت د سترو قاتلینو د وحشت څپې د انسانیت له پولو واوښتې. هغه اعمال چې د اورېدلو په وخت کې یې په مسلمان باندې لږزه راځي؛ نو یوه ډېره زړه دردونکې واقعه ستاسو غیرت ته مخاطبه او متوجه کوم. یو ملگری چې دگوانتنامو له وحشي زندان څخه راخلاص شوی، څو کاله یې د دې جهنمي زندان تعذیب گاللی او هلته یې د مظلومیت شپې ورځې تېرې کړې دي، قیصه راته کوله چې په گوانتنامو زندان کې د افغانانو په څېر عرب هم ډېر دي. زما د څنگ د پنجرې ملگری یو عرب ځوان و، چې همېش به یې طبیعت خراب او خفه به و؛ خو دا خفگان او مړاویتوب یې د تعذیب له کبله نه و، ما به ترېنه پوښتنه کوله چې ولې خفه یې؟ څه خبره ده؟ ده به راته وویل چې دې وحشیانو زه په افغانستان کې ونیولم او زما سره زما مېرمن هم وه. دلته یې راوړم نور نه پوهېږم چې زما د مېرمنې به څه حال وي؟ ما به ورته تسلی ورکوله چې په افغانستان کې به وي او د افغانستان خلک غیرتي او مسلمان خلک دي. ستاسو توریو ته ډېر احترام لري کېدای شي چیر ته به د امن ژوند کوي؛ خو دی به همېش په دې فکرونو کې ډوب و. د آرام خوب یې تښتېدلې و. نو وخت تېرېده، څو ورځې وروسته د بشریت د بنمنانو د انسانیت قاتلانو دگوانتنامو د زندان څو تنو امریکایي پیره دارانو یوه بربنډه ښځه، چې سر یې ور خړیلې و د دهلیز په منځ کې راروانه کړې وه. ډېره سخته او دردونکې صحنه وه. بندیان پوی شول چې حتماً کومه مسلمان ښځه د دوی د ظلم ښکارگر څېدلې ده، خو بې وسه بندیانو یې دعاگانو نور هېڅ نشوای کولای؛ خو زما د څنگ د پنجرې عرب ملگری چې کله دا حالت ولید نو له خولې څخه یې یوه چیغه ووته او بې هوشه شو. د دهلیز په ټولو زندانیانو

باندي دا واقعه ډېره سخته تمامه شوه، د ظلم او وحشت شپې ورځې تېرېدلې. دوې هفتې وروسته راته دې عرب ملگري وويل چې هغه بنځه دې په هغه ورځ وليده؟ ما ويل هوا ده راته وويل، چې دا زما بنځه وه چې دلته يې راوستې وه؛ الله اکبر!

د يويشتمې پېړۍ متمدنو مسلمانانو آيا دا ستاسو خورنه ده؟ آيا دا د الله جل جلاله د نازولي پيغمبر حضرت محمد مصطفی صلی الله عليه وسلم د امت لور نه ده؟ تاسو په آزاده نړۍ کې د اسلام او مسلماني دعوي کوي؛ مگر د اسلام لپاره د قرباني لپاره هېڅ دريکې نشته.

اې د نړۍ په عيش او عشرت مستو زلميانو! د قيامت په ورځ به الله جل جلاله ته څه ځواب وايي؟ ستاسو د غفلت او مستيو له وجهې اوس کفار دومره زړور شوي دي، چې ستاسو په خپلو وطنونو کې ستاسو د عفيفو خویندو عزتونه لوټوي. دغه خویندې چې د نړيوال جبر او عصري تمدن او د درواغجنو بشري مدعيانو په بند کې شپې او ورځې سبا کوي، دغو مظلومو خویندو به څومره آهونه کړي وي؟ څومره چينې او فريادونه به يې کړي وي؟ هاغه د پردو تر شاپت حقايق، هغه په تورو زندانونو کې، په تپو تورو شپو کې، د مايوسۍ خپې سلگۍ، هغه د غم او درد د اوبکو سيلاب ستاسو په ضمير او وجدان هېڅ اغېزه نه کوي؟ آيا تاسې د دې آرام او سوکاله ژوند لپاره پيدا شوي ياست؟ آيا تاته د خپلو خویندو، ميندو دعزت د ساتلو ذمه واري نه ده سپارل شوې؟ آيا دا د عيش او عشرت ژوند به تر کومه ستا پښو ته د ذلت او بې غيرتي زولنې در اچولې وي؟، کله به هغه د سختيو زندگي ته ورځي؟ لکه رسول صلی الله عليه وسلم فرمايې چې: (الدنيا سجن المومن و جنة الکافر) دنيا د مسلمان او مومن لپاره زندان او د کافر لپاره جنت ده؛ نو تا ولې په دې دنيا کې د جنت په شان زندگي غوره کړې ده؟ څه وخت به د الله جل جلاله د دين دا سختو لارو ته راوځي؟ ستا غيرت به څه وخت تا د سنگر په لور رهبري کوي؟ ته به څه وخت د مقابلې ډگر ته کوزېږې؟ د دې مظلومو خویندو د وامتصما! او وامحمد! د فريادونو ځواب به څوک وايي؟ دې ناروته به څوک لبيک وايي؟ ددوی د مظلوميت او معصوميت زنجيرونه به څوک ماتوي؟ دغه چينې به د چا په زړه او وجدان اثر کوي؟ د چا ضمير به راويښوي؟ څوک د هغو سختو او وحشتناکو صحنو تصور کوي چې دا خویندې يې زغمي؟ د هغو کفارو غرور به کوم معتصم ماتوي؟ چې ستا مسلماني خور ته ستا د بې غيرتي پيغور

ورکوي؟ څوک به د هغو بې حيا وحشيانو ککړی الوزوي چې ستا د عفيفو او پاک لمنو خویندو د ژړاگانو او فريادونو په مقابل کې کړسندې او بې حيا خنداگانې کوي؟ آخر به د دې خویندو انتقام څوک اخلي څوک به د دوی مظلوم آهونه اورې؟؟

د نړۍ مسلمانانو! او د انقلابي افغانستان غیرتي شازلميانو! راځم ستاسو ځواني، ايمان، غیرت، او افغانيت ته چپلنج ورکوم. يوه بله واقعه ستاسو ضمير ته متوجه کوم. کېدای شي اسلامي، افغاني، او د ځوانۍ غیرت مو راوپارېږي. د افغانستان د خوست په ولايت کې يوه شپه د بشریت دښمنانو د يوه مسلمان او په دين مين افغان په کور چا په ووهله. له وحشت او تالاشيو وروسته يې پلار او يو زلمی زوی د خپل کور په منځ کې د ټولو تر مخ ورته د شهادت په خوب ویده کړل. د ماشيندارو مرمۍ يې د دې مظلومو په ټټر کې ورخښې کړې. د بښځو او ماشومانو کړپړو اسمان او د شپې خپه فضا په سر اخیستې وه، کائناتو په غمجن نظر د دې ظلم تماشه کوله. سپوږمۍ هم د ځمکې په مخ د يويشتمې پېړۍ د متمدنونو(۱) وحشيانو د ظلم انځورونه ليدل. دښنه آسمان په لمن کې ماشومو ستوريو اوښکې تويولې. د ځمکې د سر او گاونډي مسلمانان له ډاره يې سده او سرکوبه په خپلو کورونو کې پراته و. د خوځښت حس پکې نه و چې يو ځل بيا د تورې شپې په غمجنه فضا کې د هوايي بلاوو غږ اوچت شو او د بشري يرغلگرو څرخکې له ځمکې سره ولگېدې. د صليب د بندگانو چې د دې ماشومانو دباباجان او ورور جان په شهادت يې تنده ماته نه وه د شهيد پلار ځوانه او پېغله لور يې هم له ځان سره څرخکو ته پورته کړه او دنامعلوم هدف په لور يې له ځان سره يوږه. پر دې وحشي درنده گانو د معصومو ماشومانو کړپړو او چينغو هېڅ اغېزه ونکړه. په وحشي سپيو يې وداړل. امريکايي درندگانو د دې ماشومانو او تورسريو د چينغو او آهونو هېڅ پروا ونه کړه، په کړسندو خنداگانو او فاتحانه انداز سره د خپل هدف په لور روان شول او د شهيد پلار مظلومه لور يې له ځان سره بوتله.

افغان ځوانه! ستا غیرت څه وايي؟ ايا دا زغملی شې چې له زرگونو کېلو مترو ليرې راغلي وحشي کفار ستا پر مقدسه او غیرتي خاوره ستا له عفيفو او پاک لمنو خویندو سره دا شان ظلمونه کوي؟ فکر وکړه دې خور ته به څه ورپېښ شوي وي؟ هغه د حيا، عفت، ايمان، او غیرت مجسمه مسلماننه پېغله چې په

پښتني چم کې يې د حيا د ديوالونو تر شا خپل عزت ساتلی و، نن د وحشي صليبيانو د وحشت آله وگرځېده. دا به څنگه ايمان او غيرت وي چې دا قسم معامله به زغمي؟

د نړۍ مسلمانانو! الله جل جلاله ته به څه ځواب ورکوي او د قيامت په ورځ به دې مظلومو او کرېدلو خوښو ته څه ځواب وايي؟ په افغاني ټولنه کې که څوک د يو چا کور ته په پټه يا په زور ور واوړي، هغه افغان يا به دې وژني يا به ځان پرې وژني؛ نو اوس چې وحشي درنده گان امريکايي سپي ستا کور ته په نيمه شپه در واوړي او بيا داسې ناوړه اعمال ترسره کوي، تاسو ته قضاوت په لاس درکوم، له دوی سره به څه کوي؟! د مسلمان غيرت خو دا عمل نشي زغملای، د داسې ځناور او وحشي کافر په مقابل کې به يې څنگه وزغمي؟

په آزاده نړۍ کې مسلمانانو! داسې فکرو کړئ، که چيرې د قيامت په ورځ دا مسلمانان خور د حشر په ميدان کې تنها د افغانستان نه بلکې د ټول جهان د مسلمانانو په مخ کې ودرېږي او درته ووايي چې تاسو په دنيا کې ولې پر ما باندې غيرت نه کاوه؟ زه ستاسو ناموس نه وم؟ زه ستاسو لور ستاسو خور نه وم؟ ولې ظالمانو زما د حيا او عفت جامې خپرې کړې؟ ولې يې زما له سره د عزت پروني وغورځاوو؟ ايا دا ظلمونه د څه په خاطر له ما سره کېدل؟ که د اسلام په خاطر له ماسره کېدل، ولې تاسو راباندې غيرت نه کاوو؟ او نن ولې ټول د مسلماني دعوه کوي؟ نو مسلمانانو ستاسو ځواب به دې خور ته څه وي؟! آيا ځواب لري؟ مخکې له دې چې د الله جل جلاله حضور، حساب او کتاب ته وړاندې شئ د دې خور به څه ځواب وايي؟ آيا يو قدم به مخکې ترې لاړ شئ؟ کومه بهانه ورته مخ ته کوي؟ نو راشئ له هغې ورځې نه مخکې بايد د هغې ورځې لپاره ځواب پيدا کړو.

مسلمانان وروره! په هغه ورځ به ستا هېڅ عذر د قبول وړ نه وي؛ ځکه پر اسلامي امت به له دې سخته ورځ کله راځي؟ ستا غيرت او مېړانې ته به څه وخت ضرورت پېښېږي؟ دې خوښو چې ستاسو غيرت، ايمان او ځوانۍ ته خطاب کړی دی، ستا دې داځواني خاورې شي چې د داسې مظلومو خوښو له عزته به يې نه قربانوي.

خوانه وروره! يوه شېبه سر په ځنگون کېږده او د دې واقعي انځور د تخيل په دنياگۍ کې راو له دا کيسې چې په غيرتي افغانستان کې پېښېږي. يوازې د دې واقعاتو د کلماتو په اورېدلو اکتفا مه کوه، بلکې د دې کيسې ژوندی تصوير په ذهن کې راو له او د ضمير او غيرت په هنداره کې يې ښه وگوره.

دوې بد نصيبې

قصه داسې ده چې يوه ورځ امريکايي يرغلگرو دافغانستان په يوه کلي کې د دوه مهمو طالب قومندانانو- چې په امريکايانو يې ځمکه تنگه کړې او سره تې گرځولې وه، دهنوی غرورې مات کړی و. پر کورونو چاپه واچوله. طالب قومندانانو له يرغلگرو سره سخت مقاومت وکړ، ډېر يې دجهنم کنډې ته وغورځول. بالآخره دواړو مجاهدينو دشهادت جامونه نوش کړل او د ابدي ژونديو له سپېڅلي کاروان سره ملگري شول.

دغربي درنده گانو لاتنده ماته نه شوه. د دې شهيدو مجاهدينو ښځې يې له ځان سره څرخکو ته په داسې حال پورته کړې چې تنکيو او معصومو ماشومانو يې په چينغو اسمان لړزاوه. د ميندو په سينو پورې نښتي و؛ خو د غرب ځناورو دا تنکي ماشومان د ميندو له مينه ناکې غېږې جدا کړل او په ځمکه يې گوزار کړل. د دوی ميندې يې په داسې حال کې خپلو څرخکو ته پورته کړې چې چينغو او فريادونو يې د شپې په خپه فضا کې آزانگې جوړې کړې او مسلمانانو ته يې چينغې ووهلې. مگر هيچا دغه د مظلوميت او حسرت چينغې نه اورېدې. کله چې څرخکې پورته شوې او پر کلي يې دوره ووهله. زړه يې ډاډه و چې دلته نور دوی ته خطر نشته. ځکه دلته يې دوه د غيرت غرونه مات کړل. نور يې په چا کې غيرت نه ليد چې دوی ته به وروگوري، دوی د مسلمانانو د غيرت د معلومولو په خاطر د دواړو ښځو جامې لاندي په کلي را وغورځولې چې خلکو ته ښه څرگنده شي چې د مجاهدينو مېرمنو ته څه ور پېښ شول؛ الله اکبر!

زمونږ په غيرتي خاوره کې د صليب بنده گانو داسې نادودې، او ظلمونه وکړل چې کله انسان د دې پېښو تصور کوي، نو که چيرته غيرت او ايمان ولري. وايي به چې کاشکې مې په دنيا کې سل زره ژوندونه درلودلای چې يو پر بل پسې مې د دغو پاک لمنو خوښندو له عزته قربانولې. هغه به څنگه ضمير او احساس وي چې په دې پېښو يې په زړه کې درد پيدا نشي.

اې د افغانستان غيرتي ځوانانوا! ستاسو د ډېرو په زړونو کې به د جهاد مينه وي يا به د دې واقعاتو په لوستلو ستاسو جذبات راپارېدلي وي او له جهاد سره به مو مينه پيدا وي، خو د جهاد دامينه به تر څو پټه ساتي؟ تر څو به ستاسو د جهاد مينه د خجالت په هغو اوښکو کې پټه وي، چې د مسلمانانو په غمونو يې تويوي؟ تر څو به د يوې ترانې او يا تقرير په اورېدلو سره ستاسو احساسات او جذبات راپارېږي؟ تر څو به په مبايل او کمپيوټر کې د نورو د اتلولي کارنامې او مېړانه گوري؟ تر څو به د شهيدانو عکسونو او فلمونو ته د حسرت اوښکې تويوي؟ دا شيان جينکو ته پرېږدي، چې سنگر ته نشي تلای. ته خو نارينه يې. له دې خوښندو درته شرم په کار دی چې د بې غيرتي پېغورونه درکوي. وروره سرمه پورته کوه داسې فکر وکړه چې دغه ښځې ستا ميندې، خوښدې، او مېرمنې دي. آيا د دغه ډول تخيل او فکر جرأت کولای شي؟ که مو ځواب (نه) وي نو باور وکړئ چې کټ مټ دغه حقايق په افغانستان کې پېښېږي. په داسې حال کې چې دا خوښندي تاسو ته چينې وهي، چې له دې ظلم نه مو خلاصې کړئ. دغه خوښدې وايي چې الله جل جلاله ته به زمونږ مرستې ته ستاسو د نه راتلو شکايت کوو او تر هغو به مونږ د وا معتصما! چينې وهو څو چې د نړۍ په کوم گوټ کې کوم معتصم يا محمدبن قاسم را پيدا نشي او زمونږ فريادونو ته لبيک نه ووايي؟

زمونږ له ټپي لاسونو د ذلت زنجيرونه پرانيږي، بيرته د حيا او عفت لوپټې را په سر کړئ، زمونږ د تروړل شوي عصمت او عزت انتقام له دې وحشيانو څخه واخلي، د جبر او ستم په دې دوره کې يو ځل بيا د معتصم او محمدبن قاسم تاريخ راژوندي کړئ.

د تاريخ په پاڼو کې يو ځل بيا د خپلو خوښندو د عزت يادگارونه په زرينو کړښو سره ليک کړئ، د اسلامي امت هغه تېر عظمت بيرته راوگرځي. که مونږ د معتصم او محمدبن قاسم له راتگه نا اميده شوو

او د دې لوی جهان په کوم کونج کې محمدبن قاسم او معتصم را پیدا نه شول، نو تر هغې به دا د غرونو په خېر ستر او سخت تعذیبونه وزغمو خو چې الله جل جلاله راباندې مرگ ولوروي. که زموږ حوصلي ختمې شوې د زندان له اوسپنيزو ديوالونو سره به تر هغو خپل سرونه ووهو، خو چې خپل روح خپل خالق ته وسپارو؛ ځکه نور زموږ په ژوند کې څه پاتې نه دي. دا وحشيان زموږ له وجودونو څخه استفاده کوي او د خپلې خوښۍ او شهوت آلې يې گرځولي يو.

د دې مظلومو او بې اسرې خویندو وروستی خطاب به د نړۍ ویده ځوانانو ته د الله جل جلاله د کتاب هغه کلمات وي، چې پر حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم نازل شوي دي او دا خطاب به مو داسې راکيروي چې هېڅ طرف ته به ورنه نشي تللی. تر اورو به مو نيسي او جتکې به درکوي او درته وايي به چې:

وَمَا لَكُمْ لَّا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوُلْدَانِ
الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
وَلِيًّا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿النساء: ٧٥﴾

ترجمه: اخر څه شوي دي په تاسو چې د الله په لار کې نه جنګېږي حال دا چې هغه کمزوري سړي او ښځې او ماشومان چې فريادونه کوي، او وايي چې اي زموږ ربه! موږ وباسه ددې کلي نه چې اوسېدونکي يې ظالمان دي. او د خپل طرف نه زموږ لپاره څوک دوست پيدا کړه، او د خپل طرف نه موږ ته څوک مدد کونکی پيدا کړه.

داسې خطاب چې څوک ځان ته مسلمان وايي ځان ورنه نشي خلاصولی له دې ايت به چېرته تښتې؟ دقرآنکريم دمطالعې او يا په هر وخت کې چې دې دا ايت مخې ته راځي يا دريادېږي، ددې مظلومو خویندو له درده ډک داستاتونه به دې مخ ته مخ ته کېږي. په هېڅ ځای کې به ترې ځان نشي گوبښه کولی. خو چې په هغه څه عمل ونه کړې چې ددې الهي کلام غوښتنه ده هغه ددې مظلومو خویندو مرسته او ژغورل دي.

داسلامي امت خُوانانو! قسم په خدای چې دمسلمانانو د عروج او عظمت داستانونه واورئ په انسان باندې لږزه راځي. اوس چې موږ اوتاسو په متمدنه نړۍ کې ژوند کوو یوازې خو په شمار وروڼو او خویندو د اسلام نارو او چته کړې ده. له ډول ډول شکنجو سره مخ دي؛ نړیوال کفر شپه ورځ ورپسې دی. او په غرونو کې هم آرام ژوند نشي کولای.

دا خاص داسلام په خاطر دي. ددې خلکو بله هېڅ گناه نشته بې له ایمان لرلو او مسلماني څخه. مسلمان نه کوم اتوم لري، نه یې دچا په ملک باندې حمله کړې ده؛ خو چا چې داسلام نارو پورته کړه بس هغوی ترورستان شول. مگر څوک چې د بشريت د نابودی لپاره زهرجنې اسلحې جوړوي کلسټرېمونه په ماشومانو اوتور سرو ازمويي، کلي او کورونه وړانوي په تشو بانو سره دمسلمانانو په حریم باندې تجاوزکوي، هغوی د بشري حقوقو مدعیان دي. هغوی دیرغل په جامه کې مرستندویان دي. دهغوی په ضد نه څوک احتجاج کوي او نه یې دظلمونو او جنایتو غندنه کوي.

ځینې خو آن دجواز دلایل ورته پیدا کوي، په شایې تپوي. ولې موږ له بشري حقوقو څخه سرغړوونکي یو. مونږ د بشر قاتلین یو. موږ ترورستان یو. مونږ محکوم هم یو.

داسلامي نړۍ د مظلوميت انځور

پلار او څلور لوني

د کشمير د پلوا مه ضلعي د کاکا پوره کلي خو واري دتالاشي او پلټنې په نامه دهندي عسکرو د يرغل بڼکار شو. يو ځل يرغلگرو عسکرو دنوموړي کلي ټول خلک دکلي په يو ميدان کې راجمع کړل. وروسته دوهلو او ټکولو يې په کلي کې چور اوتالان پيل کړ. په دې ترڅ کې يو اتيا کلن بوډا چې غلام محي الدين نومېده، په کور کې پټ شوی و، او دتالاشي ميدان ته نه و وتلی. دترهگرو قواو په لاس ورغی او په رابڼکلو يې دتالاشي ميدان ته کش کړ.

نوموړی يې دخلکو په وړاندې بربنډ کړ؛ اوبيا يې دهغه څلور واده شوي لوني هم راوستي. هغه يې هم بربنډې کړې. هغوی يې دې ته اړ کړې، چې له خپل پلار سره بدفعلې وکړي. دغه ناوړه کارته دنه چمتو کېدو په صورت کې يې سخت ووهل. او ددوه زره کليوالو په مخ کې يې په زور دخلور واړه لورانو شرمگاوي دخپل پلار له شرمگا سره ملاو کړل.

له دغه زور او ظلم څخه وروسته دغه شريف خاندان خپل کور کلي پرېښود، او ديو نامعلوم ځای پر لور لاړل. معلومات يې نشته چې مړه به وي که ژوندي، او که چېرته به دمجاهدينو په مرکز کې دانتقام لپاره دفدائي حملې لپاره تربيت حاصلوي. په کشمير کې چې کوم ظلمونه دهندي وحشيانو لخوا شوي مسلمانانو ته دعبرت درس ورکوي. نن زمونږ مسلمانې کشميرۍ خوبندي دهندي ظالمو

پوځيانو له خوا بيول کېږي او د بمبۍ دحسن په بازارونو کې ليلام کېږي. خو څوک پرې غيرت نه کوي.

بوسنيا

په نړۍ کې په ډېرو مسلمانو خويندو تېري او ظلمونه شوي دي. بې ابرو شوې دي، او په ستم سره وژل شوې دي، خو که واقعي مسلمان د بوسنيا د مسلمانانو زړه لږزونکي داستانونه واورې، ورته څرگنده به شي، چې دځمکې پر سر تر اوسه داسې ظلمونه په چا ندي شوي. د بوسنيا مسلمانې تورسري په بشپړه توگه له جامو نه بربنډېږي، او پر شپو- شپو په زندانو کې لوڅې پرتې وي، چې د صربي وحشيانو د لذتونو هډې دي. دې مظلومو ته اوبه او ډوډۍ هم نه ورکوي. په يوه بڼځه باندې له دريو تر پنځوسو پورې وحشيان په شريکه تجاوز کوي؛ د جبر او ستم په دې کيمپونو کې په شپو او ورځو ورسره داسې ظلمونه روان دي. له دې امله داسې سلوک زمونږ له مسلمانو خويندو سره کېږي چې مسلمانان بڼه ذليله کړي.

مسلمانانو وروڼو! دوحشيانو په دې کيمپونو کې چې کله ديوې مسلمانې مېرمنې حمل ښکاره شي نو صربي وحشيان ورته وايي چې ځۍ اوس صربي بچۍ وزېږوي. استغفر الله څومره دذلت مقام ده دمسلمان لپاره مرگ په کار دی چې له عفيفو خويندو سره يې داسې ظلم کېږي.

د بوسنيا کړېدلو او مظلومو خويندو دنړۍ مسلمانانو ته غږ کړی دی!.

چې اې دنړۍ مسلمانانو! له مونږ سره که نوره مرسته نشي کولای دومره خو وکړۍ چې زمونږ لپاره يوه الوتکه مانع حمل کولی راو لېږي، چې دخپلو گېډو نه خو صربي بچي ونه زېږوو.

نن په ټوله نړۍ کې مسلمانان محکوم دي. کفارو په یوه اتفاق دمسلمه امت دنابودۍ لپاره لاسونه سره یو کړي دي. امریکا چې ځان دټولې نړۍ واکداره او د بشري حقوقو او آزادی علمبرداره بولي، په نړۍ کې یې دظلم اورونه بل کړي دي. دخپلو گټو په خاطر یې څو-څو ځله خپل امریکایي قوانین تر پښو لاندې کړي دي. په خوله دانصاف او عدالت نارې وهي؛ خو اصلاً د انصاف او عدالت مری دوی خپه کړې ده. امریکا او غرب په وروستیو کې داسلام د نابودۍ لپاره په شریکه متې را بډ وهلې دي. دعربي نړۍ دتسخیر لپاره یې اسرائیلو ته بې شمېره مالي او نظامي مرستې ورکوي. مسلمانانو ته ډول ډول بانې جوړوي، کله په امریکا کې قرآنکریم ته اور اچوي کله په مکه او مدینه ډیرغل گواښونه کوي، کله دالقدس دشهیدولو هڅه کوي. خو که څوک یې په مقابل کې دمخالفت غږ پورته کوي نو ترهگر بلل کېږي. په ټوله اسلامي نړۍ کې په مسلمانو اکثریتونو او اقلیتونو باندې ظلمونه دامریکا اوغرب په اشاره کېږي. په افغانستان، عراق او ځینو نورو هېوادونو د مستقیم یرغل له لارې ظلمونه کوي، او په بعضو هېوادونو کې دهغو هېوادونو د مستبدو نظامونو نه کار اخلي او دامریکا په اشاره له خپلو مسلمانو رعیتونو سره ظلمونه کوي. لکه: قزاقستان، قرغیزستان، ازبکستان، تاجکستان، ترکمنستان، شمالي قفقاز یا چیچنیا، فلسطین، کشمیر، هندوستان، یوگوسلاویا، بوسنیا، کوسوو، البانیا، بلغاریا، اندونیزیا، فلپین، برما، کمبودیا، الجزایر، مصر، سوډان، صومالیا، سوریه او داسې نور....

اسلامي هېوادونه دخپلو جابرو واکمنانو تر ظلم او ستم لاندې دي. د تاریخ په اوږدو کې که په پورتنیو هېوادونو کې دکفارو ظلمونه څوک وگوري، واقعاً که څوک اسلامي احساس ولري نو اوبښکې به تم نکړای شي. او د انتقام جذبه به یې را وپارېږي. په لکونو مسلمانان په ظلم سره شهیدان شو. دلکونو او میلیونو عفیفو مسلمانو تورسریو عصمتونه لوټ شول. چې په دې وروستیو لسیزو کې ددنیا دتاریخ کرغېړنې پانې زمونږ د ورونیو په مظلومانه شهادت او بې وسه خویندو په لوټ شویو عفتونو ډکې دي.

اوسنۍ امریکا چې دترهگری او وحشت له پولو اوبڼتې ده، ځان دبشري حقوقو دعوه دار او دمذاهبو احترام ته ژمن بولي. خو که څوک په امریکا کې اسلام راوړي دتورو تمبو شاته غورځول کېږي، په افغانستان کې که عبدالرحمن مرتد کېږي نو امریکا او غرب یې تقدیروي او پنا ورکوي. په امریکا او

غرب کې ږیره او شرعي حجاب د ترهګري نښه بلل کېږي. عافیه صدیقي چې په امریکا کې محکمې ته بیول کېږي د وحشي قاضي په وړاندې بربنډېږي په ابو غریب کې د مسلمانو په لوڼو ډلېز تجاوز کوي. دا هېڅ پروا نکوي، نه پرې ملل متحد غوږ ګروي، او نه د بشر د حقوقو سازمان، نه د بنځو د حقوقو درواغجنه ساتندویه ټولنه غږ پورته کوي. خو که په سوات کې دروغجنه ویدیو خپرېږي چې یوه ښځه په دورو وهل کېږي، نو ټوله نړۍ په شور او غوغا راځي. که د جرمني په ډکه محکمه کې د قاضي په وړاندې په مروا الشربیني غوندې سپېڅلې او پاک لمنې مسلمانې مېرمن باندې د چاقو اتلس ګوزارونه کېږي؛ او وژل کېږي، خاوند یې ټیټې کېږي، د بشر د حقوقو ټولني غږ نه پورته کوي. که اسرائیل شپه او ورځ په غزه باندې وحشي بمبارونه کوي، د غرب له خوا په شاتپول کېږي. او که حماس یې په مقابل کې راپورته کېږي، نو دا ترهګري ده، او باید له منځه لاړشي.

په افغانستان کې امریکایان په ودونو، جرګو، جنازو، مدرسو، او جوماتو بمباري کوي، د شپې له خوا په کورونو وحشیانه چاپې غورځوي، دا د ځان لپاره حق بولي. خو که څوک دخپل ځان دفاع کوي، هغه ترهګر، القاعده او طالب شي.

د دولت الاسلامي (داعش) ډلې له خوا د امریکایي خبریال سر پرېکول ستر فرعون او باما نړۍ ته د خطر زنگ بولي. څوک چې د اسلام په نامه را پورته شي بیا یې په ضد نړیوال ائتلاف شروع شي. دفرانسې پاچا اسلامي حجاب ممنوع اعلانوي، او مسلمانې عقیفې ښځې د حجاب اغوستلو لپاره دولت ته ټکس ورکوي.

آخر اسلامي نړۍ ولې محکومه ده؟ د امت ځوانانو ولې ویده یاست؟ ولې غولېدلي یاست؟ دغه حقایق چې مسلمانان یې په سترګو ویني، باورنه پرې کوي. خو دا مزدوري رسنۍ، تلویزیونونه او راډیوګانې چه څه وايي بس کټ مټ یې مني.

هغه خلګ چې ذهنونه یې په راډیو او تلویزیون جوړشوي دي هغوی دې لږ سرونه په ګریوان کې ټیټ کړي او حقایقو ته دې نظر وکړي.

دپاکستان د عبدالرشید غازي دمدرسي، جامعه حفصه اولال مسجد بنحینه شاگردانو درخواست پر خای عزیمت ته ترجیح ورکړه.

داسلام اوشریعت دمدرستي لپاره ترمرگه په مدرسه کې پاتې شوې. دیوباوري سړي دخولي کیسه ده. هغه وایي پر هغه ورځ کله چې دپاکستان اجیر اوغلام حکومت دلال پر مسجد خونخواره حمله وکړه، په زرگونو شاگردان یې پکې شهیدان کړل. ترڅنگ یې دنجونو مدرسه جامعه حفصه هم بمباري کړه اودقران کریم حافظانې یې په سرو وینو کې ولمبولې. باوروکړی پر هغه ورځ له جوماته دوینو لښتي روان و.

چا چې به د وینو په لښتو کې لاس ونيو، یا به سترگه په لاس ورتله یا کوم هډوکي اویا د شهیدو خویندو وپښتان؛ ځکه پر دې ورځ ډېرې زیاتې مسلمانې خویندې شهیدانې شوې. ایا ددې خویندو څه گناه وه؟ کوم جرم کوم جنایت یې کړی و؟ ولې پرې دماشیندارو گولي وچلېدلې؟ ولې ددین بلبانې په سرو وینو کې ولمبېدې؟ ولې دهغوی تنکی ځوانی دپاکستان دظالم حکومت دظلم خوراک شوې؟

مسلمانان وروړه! دا د اسلام په تاریخ کې دقربانیو هغه باب دی چې زموږ خویندوپه خپلو وینو سره ولیکه؛ مگر دا خو د اسلام لپاره دفاطمې، النورې، عافیې، عایشې، زینب اورقیې قربانۍ وې چې ور یې کړې او د اسلام پر دین باندې ستي شوې. تا اې حامده! اې محموده! اې عبدالله! داسلام لپاره کومې قربانۍ ورکړې؟ تا داسلام لپاره څه وکړل؟

ای ددنیا په عیش او عشرت مستو خلکو! اې زړه نازړه خلکو! تاسو داسلام لپاره کومې قربانۍ ورکړې؟ سبابه مو الله جل جلاله ته ځواب څه وي؟ الله جل جلاله ته به کوم عذر وړاندې کوی؟ ستاسو پوچ اوبې منطقه دلیلونه خو دې خویندو درته له خاوروسره خاورې کړل؟

اوس دنړۍ هغو ځوانانوته- چې ددښمن له ډاره یې دذلت اوبې غیرتي زنده گي غوره کړې ده، له زندان، مرگ او دصلیب له بندگانو وپېرې او د جهاد او مبارزې سپېڅلې لاره یې پرېښې ده- د هغو غیرتي، حیادارو، عفیفو او په دین مینو خویندو او همدارنگه د هغو مظلومو خویندو، چې د نړیوال

جبر او ظلم تر ستم لاندې دي هغه پیغام وړاندې کوم چې ددې خویندو، شعار دی. هغوی دې خلکو ته څه وایي:

«مونږ هغه چا ته چې د کفارو له زندانونو شکنجو او ظلمونو څخه وپریږي، ورور نه شو ویلای. هېڅ یوه نجلی به چې دمسلماني مور شیدې یې رودلې وي، دې ته تیاره نشي چې داسې بې همته ته ورور ووايي. که دوی په خپله ذمه واري کې سستي وکړي، دجنگ میدان ته کوز نه شي نو مونږ به خپل ټیکري ورواغونډو او ددوی زنگ وهلې اسلحې به پورته کړو. د کفارو په مخکې به خپلې سینې سپر کړو. زموږ مینه او اطاعت د مېړنیو لپاره ده. دې همته او کوڅه ډبو لپاره نه ده. که دوی زموږ دابرو او عزت ساتنه نه شي کولای، دقیامت پر ورځ دې دخدای (ج) دغیرتي بندگانو په کتار کې ددرېدو تمه نه کوي.

داسلام لونی که نن چاته ورور وایي هغه به دمحمد بن قاسم په څېر غازي وي چې دقوم دیوې لور په فریاد یې په ولس کلنی کې یو هېواد فتحه کړ. هغه به دمعتصم بالله په څېر غیرتي ځوان وي، چې دمسلماني خور فریاد ورته ورسېد، لیک یې ورته ووايه او هغه یې د کفارو له منگولو څخه آزاده کړه. دقیامت پر ورځ به هره مسلمان مېرمن خپل بې همته مېړه هېر کړي، دخپلې خور په هغه مېړه به فخر کوي چې جامې یې دشهادت په وینو رنگ وي. پر هغه ورځ به مسلمانې میندې وایي، چې زموږ زامن هغه بې همته او بې زړه نه دي چې دغلیم دمړمیو گوزارونه یې په خپل ټټر وانه خیستل. زموږ زامن هغه غازیان دي، چې مېړانې او غیرت یې مسلمانې بنځې دنړۍ په ټولو بنځو کې سرلوړې کړې. که دوی غواړي چې مونږ یې په ویاړ سره خپل وروڼه وبولو، نو دوی ته ښایي چې پر خپلو چپنو دشهادت دوینو خاپونه راوړي. مونږ ته دې خپل بدنونه را وښيي چې دغلیم په مړمیو سره ټپي وي. مونږ به هغوی ته دفتحو ترانې ووايو. پر قبر به ورته گېډۍ- گېډۍ گلونه کېږدو. پر زخمونو به ورته ملهم او پټی ولگوو.

او په اخر کې مور هغه چاته ورور ویلی شو، چې دقربانۍ او سربازۍ ډگر ته وړاندې شي. زموږ مینه، محبت، اطاعت، او موسکاوې یوازې او یوازې دمېړنیو او غیرتیانو لپاره دي!!!

دمسلمه امت حوانانو! آيا دي ته تيار ياست، چې ددې خویندو وروڼه شی؟ دې غیرتي خویندو خو خپل دورورگلوې شرایط درته وړاندې کړل. اوس تاسو څه کوئ؟ آيا د مېړنيو په کتار کې درپړئ که د بې همتو؟ تاسو ته د قربانۍ، او سربښندنې لاره خلاصه ده. نن سبا چې ته غیرت ونه کړې، بيا به يې کله کوې؟ ددې مظلومو خویندو د بې کسی تصور وکړه، د قوم د هغو لوڼو کړېرو او فریادونو ته غوږ ونیسه چې پاکو لمنو ته يې د وحشي کفارو لاسونه ورغځېدلي دي، آسمان ته په حیرت او حسرت سره گوري. او په ژبه يې دا وينا جاري ده چې هغه زمونږ د عصمت او ابرو ساتونکي په کومه ولاړل؟ زمونږ په غیرتي بچيانو او زړورو وروڼو څه وشول؟

په آزاده نړۍ کې چې پر محکومو ولسونو کوم د ظلم اورونه بل دي، دا اورونه نه مړه کېږي. د دې اور بڅري به تازه کېږي. د دې اور لمبې به خامخا د ظالمانو تر محلونو رسېږي. دا واقعات چې مونږ درته ذکر کړل، دا د نړۍ د ظلمونو داسې مثال دی لکه مشت نمونه خروار. په برما کې ماشومان په اور سوځول کېږي، په سوريه، عراق، فلسطين، مصر، سوډان، صوماليا، چينيا، او د نړۍ په نورو اسلامي هېوادونو کې چې کوم ظلمونه ترسره کېږي مونږ ترې ناخبره يو او د هغو ټولو د بيانولو طاقت له چا سره نشته.

خو کوم د ظلم اور چې زمونږ په گران هېواد کې بل دی، دا نه مړ کېږي. دغه اور چې د پنجوايي د زنگاواټ او سیاگرد معصوم ماشومان او تور سرې يې سوځولې دي هېڅ کله نه شي مړ کېدای. له دې اورونو به د انتقام لمبې پيدا کېږي. له دې مظلومو وینو به د انتقام جذبه راپورته کېږي. په دې خاوره کې به داسې غازيان پيدا کېږي چې د ظلم له غرونو سره به ډغرې وهي. دا جگړه به هغه وخت پای ته رسېږي چې کله د غازيانو او مسلمانانو د وینو اخېرني څاڅکي هم وڅڅېږي.

د يو اولس د عظمت داستانونه تل په هغو وینو ليکل کېږي چې توپېدلو ته يې تابه وي کله چې وینې وچې شي او بڼکې بيا نه پکارېږي. نن چې د حق او باطل تر منځ ستره معرکه روانه ده، د مادي نړۍ د سپر طاقت او د ايمان مقابله ده. مور پر هغه خدای جل جلاله باور لرو چې ۳۱۳ تنه يې پر زرکسانو بریالي کړل. زمونږ خدای هغه دی چې که مو من ژوندی وي غازي او که مړ شي شهيد به وي.

زمونږ خدای هغه ذات دی چې د قیصر او کسرا مغرور تاجونه یې د سارایي عربو په پښو کې وغورځول. مونږ د خپل پیغمبر حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم د حقې وینا تصدیق کوو چې فرمایي **(الجهاد ماض آلی یوم القیامة)**، مونږ به تر قیامته د ظلم او کفر په خلاف جنگپرو نړیوالو صلیبي او یهودي مستکبرینو چې د اسلامي نړۍ د زوال کوم خوبونه لیدل، نن یې د خوبونو تعبیر سرچپه را وخوت او دا ارمانونه یې له خاورو سره خاورې شول.

که صلیبي یرغلگرو پر هغه خاوره چې پر سینه یې د محمود غزنوي، احمدشاه ابدالي، او اکبرخان یادگارونه لیک دي او د غیرتي بچیو د وینو په څاڅکو سره تازه، سمسوره او آزاده وه ناروا پوځي یرغل وکړ؛ خو ددې خاورې غیرتمنو بچیانو یو ځل بیا د پلرونو هغو زنگ و هلیو اسلحو ته لاس کړ، چې څو ځلې یې د دې غلیم پر باباگانو گرمې کړې وې.

د دې خاورې فدایي بچیانو د نړۍ په تاریخ کې هغه زرین باب جوړ کړ چې د بدن په غوښو، هډونو، او وینو به لیکل کېږي.

دې اتلانو نړۍ ته د حریت زېږی ورکړ. د نړۍ سپر طاقتونه یې را ځملول. د نړیوالو غرور یې مات کړ. د اسلام جنډه یې هسکه کړه. د نړۍ د محکومو او کړېدلو مسلمانانو زړونه یې یخ کړل. هو: د حقې لارې مجاهده! د نړۍ د ټولو مظلومو مسلمانانو د امید او هیلو سترگې ستا په لور کېږي دي. په داسې وخت کې د امت وروستی ارزو ته یې. ته مو د وخت ایوبي یې. ته د نړۍ د مسلمانانو د خوبونو تعبیر یې او ته مو داسلامي امت وروستی مورچل یې.

۱۳۹۳/۳/۲۶

ننگرهار اسلامي پوهنتون

تصحیح: ۱۳۹۳/۶/۱۷

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**